

**Προγραμένη
από καιρό η
Κοινωνική
Ασφάλιση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

«Αντιρατσιστικό»
νομοσχέδιο

**Καυγάς περί
όνου σκιάς**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κρατικό χρέος

**Εργαλείο
υπερεκμετάλ-
λευσης και
εξαθλίωσης**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Η βαρβαρότητα
δεν έχει τέλος**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Ο κινεζο-
ευρωπαϊκός
πόλεμος και
η Ελλάδα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Πανελλαδικές
Εξετάσεις με
θαρύ άρωμα
πολιτικής**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Δημόσιος
υπάλληλος σε
αργία λόγω της
πολιτικής του
δράσης**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Συρία

**Στον αέρα η
«Γενεύη 2»**

ΣΕΛΙΔΑ 4

Δουλεμπόριο νέων στην «κινέζικη» ΕΕ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/6: Τυνησία: Ημέρα νίκης-συντάγματος (1959) 1/6/1972: Σύλληψη Αντρέας Μπάσαντερ και Χόλγερ Μάινς (RAF) 1/6/1979: Βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας (ΕΛΑ) 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών της ακροδεξιάς «Οργανώσεως Εθνικής Αποκατάστασεως» 1/6/1989: Βόμβα στο υπουργείο Δικαιοσύνης (ΕΛΑ) 1/6/1998: Ιδρυση Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Φρανκφούρτη) 2/6: Ιταλία: Ημέρα δημοκρατίας-συντάγματος, Τυνησία: Ημέρα νεολαίας, Ισλανδία: Ημέρα ναυτικών 2/6/1834: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και Δημήτριος Γλαυκούτας καταδικάζονται σε θάνατο 2/6/1936: Ένας νεκρός και δεκαεπτά τραυματίες από επίθεση χωροφυλάκων σε ειρηνική διαδήλωση (Βαλός) 2/6/1940: Γέννηση Κωνσταντίνου Β' Γκλεμπούργκ 2/6/1964: Ιδρυση PLO (Γιάσερ Αραφάτ) 2/6/1982: Πέντε βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές εταιρίες (ΕΛΑ) 2/6/2005: Βόμβα έξω από το υπουργείο Εργασίας (Επαναστατικός Αγώνας) 3/6/1934: Σύγκρουση αστυνομίας-κομμουνιστών που προσπάθησαν να οργανώσουν αντιφασιστικό συνέδριο, δύο τραυματίες, πολλές συλλήψεις 3/6/1963: Θάνατος Ναζίμ Χικμέτ 3/6/1979: Βόμβα στο κτίριο Εθνικού Οργανισμού Καπονού (ΕΛΑ) 3/6/1982: Βόμβες σε τρεις αμερικανικές τράπεζες (ΕΛΑ) 3/6/1989: Βίαιη καταστολή της φοιτητικής εξέγερσης στην πλατεία Τιεν αν Μεν (Πεκίνο) 3/6/1989: Θάνατος Αγιαστολής Ρουχολάχ Χομεΐν 4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) 4/6/1929: Γέννηση Κάρολου Παππούλια 4/6/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 4/6/1969: Εκατό φοιτητές οικοτάνονται από στρατιώτες σε διαδήλωση (Κονγκό) 4/6/1980: Βόμβα μεγάλης ισχύος στο δικαστικό μέγαρο οδού Σανταρόζα (ΕΛΑ) 4/6/2001: Ο 15χρονος Αλβανός Afrim Salla μένει παράλυτος από τη μέση και κάτω από «τυχαία εκπυρωσκρότηση» όπλου συνυορούλακα 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1934: Ο βουλευτής Καρδίτσας Δ. Αναγνωστόπουλος πετά κάθισμα στη βουλή κατά του Αλέξανδρου Παπαναστασίου τραυματίζοντάς τον ελαφρά (του το πέταξε πίσω ο Παπαναστασίου χωρίς να τον τραυματίσει) 5/6/1967: Αρχή «πολέμου έξι ημερών» 5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παπαναστασίου από τη Μπογιάτι 5/6/1998: Ο 28χρονος Μπόκαρι Μπάχο πέφτει νεκρός από «εκφριστικά πυρά» μεθοριακής περιπόλου 5/6/2004: Θάνατος Ράνολντ Ρέιγκαν 6/6: Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σημαίας 6/6/1936: Γενική αμνησία στην Ελλάδα (πλην κομμουνιστών) 6/6/1943: Εκτέλεση 106 κομμουνιστών κρατουμένων του στρατοπέδου Λάρισας 6/6/1943: Θάνατος Παντελή Πουλιόπουλου 6/6/1945: Αναγγέλλεται απόδοση όλων των δημοσίων υπαλλήλων που προσλήφθηκαν επί κατοχής 6/6/1975: Εκκαθαρίσεις τετρακοσίων δικηγόρων Αθηνών για συνεργασία με τη χούντα 7/6/1968: Πρώτο θύμα της ΕΤΑ ο αστυνομικός Χοδέ Παρντίνες Αθακά 7/6/1972: Σύλληψη Γεωντρούν Ενολιν (RAF) 7/6/1994: Εντοπισμός εκρηκτικού μηχανισμού στην πρεσβεία του Βελγίου (ΕΛΑ-1η Μάρτι).

● Δεν ξέρω αν το προσέξατε ή διέφυγε της προσοχής σας, αλλά ο Ολάντ, στην ομιλία του στη φιέστα του SPD, επέλεξε να υμήσει την «Ατζέντα 2010» του Σρέντερ ●●● Δηλαδή, ότι ποι αντεργατικό γνώρισε μεταπολεμικά η Γερμανία ●●● Είναι ο «νέος άνεμος» που μας έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ... ●●● Κάθε μέρα ανακαλύπτουμε πόσο μπροστά ήταν, τελικά, ο Γιωργάκης ●●● Αυτός ήδελε να κάνει την Ελλάδα «Δανία του Νότου» και τον έφαγε το ευρωπαϊκό κατεστημένο, για να φέρει τον Σαμαρά που δέλει να μας κάνει «Ιρλανδία του Νότου» ●●● Και με πανάκριβη τη «Γίνετς» ●●● Ο Τσαυτάρης «αναβιώνει τα Θεσμοφόρια», έναν «αρχαίο γυναικείο αγροτικό θεσμό» ●●● Τύφλα να χει η χούντα με τις γιορτές της «πολεμικής αρετής των Ελλήνων» ●●● Τι άλλο δα μπορούσε να πειμένει κανείς από τον διαφημιστή των μεταλλαγμένων; ●●● Ο έπερος της πολιτικής γηγείας του ΥΑΑΤ, κάποιος Μάξιμος Χαρακόπουλος, δεν ανταλλάσσει ούτε καλημέρα με τον Τσαυτάρη ●●● Θεωρεί ότι του κλέβει όλη τη δόξα με τις διασυνέσεις του ●●● Γί' αυτό και πάρει καθημερινά τα

βουνά και τα λαγκάδια, φροντίζοντας να στέλνει δελτία Τύπου συνοδεύομενα από διάφορα βουκολικά ενσταντανέ από τις περιπλανήσεις του ●●● Μετά την παρουσία του στην «κουρά των προβάτων», μας ενημέρωσε ότι βάδισε στους «Δρόμους του κρασιού της Βορείου Ελλάδας» ●●● Περιμένουμε με αγωνία τα ενσταντανέ από τη σεπτεμβριανή περιπλάνησή του στα ρακοκάζανα ●●● Επειδή με τον εν λόγω αν. υπ. αισθανόμαστε μια οικειότητα, δα τολμήσουμε να προτείνουμε μια καλή ίδεα ●●● «Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος σε χοχλιδιογιορτή στα ηρωικά Σφακιά» ●●● (Συστήνονται αιτασιόδες, επει-

δή εκεί παιζουν μπαλωδιές) ●●● Θα παρακαλούσαμε διάφορες «σοβαρές» στήλες της «Κόντρας» να μη μας πάρουν τη μπουκάλι από το σόρα ●●● Ο Νικολόπουλος, ο Κατσανέβας, μη σας πω και ο Λιθέρδος είναι της αποκλειστικής αρμοδιότητας της στήλης ●●● Κάπως πρέπει να καλύπτουμε και μεις την ύλη μας ●●● «Οι αστυνομικές δυνάμεις που ήταν παρόντες στον χώρο» ●●● Από ανακοίνωση της Ν.Ο. Θεσσαλονίκης των νεοναζί ●●● Αρχαιόληπτοι μεν, αστοχείωτοι δε ●●● Αντε μπράβο, γιατί είχαμε πάδει στέρηση ●●● Οπως μας ενημέρωσε ο σφουγγοκαλάριος Γ. Ελεπετε, υποψήφιος σύμμαχος ●●●

◆ «Το SPD στα 150 χρόνια της ιστορίας του δεν έκανε κάτι για το οποίο θα έπρεπε να ντρέπεται». Αυτό δηλώσε, μεταξύ άλλων, ο Ζίγκμαρ Γκάμπιτρελ στη φιέστα για τα 150 χρόνια του SPD. Ένα κόμμα εξουσίας του γερμανικού μπεριολισμού δεν μπορεί να ντρέπεται ούτε για τη δολοφονία της Ρόζα Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ. Άλλωστε, οι δολοφονημένοι από την κυβέρνηση του SPD ηγέτες είχαν αποχωρήσει από το κόμμα και είχαν ιδρύσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας. Οι σοσιαλδημοκράτες του Φρίντριχ Εμπερτ, που έστειλε τα αικρεδεία freicorpos να καταστείλουν την εργατική εξέγερση και να δολοφονήσουν βασινιστικά την Λούξεμπουργκ και τον Λίμπκνεχτ, μόνο να

Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της Αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους.

Ρόζα Λούξεμπουργκ

κομματώνουν μπορούν γι' αυτό το έγκλημα, αφού έσωσαν τον γερμανικό μπεριολισμό από τον κίνδυνο της εργατικής εξέγερσης.

◆ Οπως πληροφορηθήκαμε από το «Ριζοσπάστη», ο κεντρικός ομιλητής στο συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ στην Αθήνα, την περασμένη βδομάδα, είπε μεταξύ άλλων: «Οι απαιτήσεις του αγώνα σήμερα είναι πολλαπλάσιες του χτες, πρέπει να γίνουμε πιο πολλοί, πιο αποτελεσματικοί, να γίνουμε όλοι προπραγματιστές της υπεράσπισης των συμφερόντων μας». Το «πιο πολλοί» το καταλαβαίνουμε. Με το «πιο αποτελεσματικού» έχουμε ένα... προβληματάκι κατανόησης. Εχουν να επι-

δείξουν έστω και ίχνη αποτελεσματικότητας μέχρι τώρα;

Μήπως αναφέρονται στην απεργία της «Χαλυβουργίας», που με την τακτική τους την οδηγούσαν σε ήττα με κατεβασμένα χέρια; Εκτός αν η αποτελεσματικότητα συνδέεται με τη συλλογή «κουκιών» για λογαριασμό του Περισσού, οπότε ο συγκριτικός βαθμός («πιο») ψιλοδικαιολογείται. Λέμε «ψιλο», γιατί έχουμε κατά νου και το τελευταίο εκλογικό αποτέλεσμα. Απ' αυτή την άποψη, πάντως, και στη «Χαλυβουργία» υπήρξαν αποτελεσματικοί. Χρησιμοποίησαν έναν εργατικό ογώνα ως εργαλείο κομματικής προπαγάνδας, αδιαφορώντας

για την έκβασή του.

◆ Διαμαρτυρία έχω από το μπατσομέγαρο του Πολύγυρου οργάνωσαν οι μπατσούνδικοι λαϊκοί της Χαλκιδικής. Ανόμεσα σ' α' μέλλον, είπαν πως «το θέμα των μεταλλείων χρυσού είναι πολιτικό και αφορά το υπουργείο Ανάπτυξης κι όχι το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη» και πως «η επενδύση δεν μπορεί να λειτουργήσει με αστυνομικά μέτρα».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τη φάμπηρικα των επιστρατεύσεων και της συνταγματικής εκτροπής θα τη τοσάκισουμε. Την επόμενη φορά που θα το επιχειρήσουν η απεργία θα είναι πολιτική και διαρκής.

Αλέξης Τσίπρας

ρος της Ντόρας, Μίλτος Καμπουρίδης, ένα καλό deal 300 περίπου εκατομμυρίων...

Το Ποντίκι

Έχουμε συμφωνήσει ότι αν η Ελλάδα ικανοποιείται όλες τις δεσμεύσεις της, αλλά η οικονομική κατάσταση και το επίπεδο του χρέους δεν βελτιώθουν δύο ικανοποιητικά αναμενόταν, τότε θα λάβουμε επιπλέον μέτρα.

Γερούν Ντεϊσελμπλούμ

Την πεποιθήση του ότι η πρωτιστη κυβερνητική προτεραιότητα οφείλει να είναι η οικονομική ανάπτυξη εξέφρασε, σήμε-

ρα, ο πρόεδρος της ιταλικής ένωσης βιομηχάνων Confindustria Τζόρτζι Σκουντίτο.

■ <Αντιρατσιστικό> νομοσχέδιο

Καυγάς περί όνου σκιάς

Ξεχειλισε η υποκρισία απ' όλο το φάσμα των αστικών κομμάτων, που με τη συμπεριφορά τους φρόντισαν ν' αποδείξουν ότι το λεγόμενο «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο δεν τα ενδιέφερε καθόλου. Εκείνο για το οποίο κόπτονταν και κόπτονταν είναι η πολιτική τους εικόνα, η ενίσχυση της κομματικής τους προπαγάνδας.

Η ΝΔ είχε συμφωνήσει στην εκπόνηση ενός τέτοιου νόμου (το ρετουσάρισμα της σχετικής νομοθεσίας είναι και κοινοτική επιταγή), αλλά μετά από πιο ώριμη σκέψη διαπίστωσε ότι δεν τη συμφέρει, διότι οποιαδήποτε αναφορά σε αντιρατσισμό ενοχλεί ένα τρίμητα του ακροδεξιού ακροαστήριου στο οποίο απευθύνεται. Γ' αυτό και στήλωσε τα πόδια, ενώ ο Σαμαράς πήρε πάνω του την ευθύνη για «ρήξη» με τους κυβερνητικούς του εταίρους. Είναι η πρώτη φορά που μια σύσκεψη του τρίου ξεφύλλια δεν κατέληξε σε συμβιβαστική συμφωνία. Οταν ο Σαμαράς είδε ότι ο δυο κυβερνητικούς εταίρους δεν έχουν άλλη επιλογή από το να επιχειρήσουν την κατάθεση μιας ηρωικής πρότασης νόμου, έδωσε εντολή να πέσουν οι τόνοι, να μην υπάρξει κομιά απόντηση σε οξείς τόνους και η εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ ν' αφήσει ακόμα και ανοιχτό παράθυρο για την ψήφιση του νόμου. Αμέσως μετά τις δηλώσεις της εκπροσώπου Τύπου, βγήκαν άλλα στελέχη και «μάζεψαν» τις δηλώσεις της, μιλώντας όμως ανώνυμα. Μ' άλλα λόγια, η ΝΔ το παίζει «φια στο καρφί και μια στο πέταλο», έχοντας ξεκάθαρη άποψη κατά του νομοσχέδιου.

Το ΠΑΣΟΚ στην αρχή ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει την πρόταξη της δικής του πρότασης νόμου (την έχει καταθέσει από το Μάρτη και αρχινάζει σε κάποιο συρτάρι της Βουλής). Οταν, όμως, ειδε πως η ΔΗΜΑΡ δεν έχει και μεγάλη όρεξη να παίξει στο ίδιο ταμπλό μαζί του, έκανε στροφή και πρότεινε την κατάθεση του νομοσχέδιου. Το ΠΑΣΟΚ στην αρχή ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει την πρόταξη της δικής του πρότασης νόμου (την έχει καταθέσει από το Μάρτη και αρχινάζει σε κάποιο συρτάρι της Βουλής). Οταν, όμως, ειδε πως η ΔΗΜΑΡ δεν έχει και μεγάλη όρεξη να παίξει στο ίδιο ταμπλό μαζί του, έκανε στροφή και πρότεινε την κατάθεση του νομοσχέδιου. Το ΠΑΣΟΚ στην αρχή ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει την πρόταξη της δικής του πρότασης νόμου (την έχει καταθέσει από το Μάρτη και αρχινάζει σε κάποιο συρτάρι της Βουλής). Οταν, όμως, ειδε πως η ΔΗΜΑΡ δεν έχει και μεγάλη όρεξη να παίξει στο ίδιο ταμπλό μαζί του, έκανε στροφή και πρότεινε την κατάθεση του νομοσχέδιου.

Το ΠΑΣΟΚ στην αρχή ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει την πρόταξη της δικής του πρότασης νόμου (την έχει καταθέσει από το Μάρτη και αρχινάζει σε κάποιο συρτάρι της Βουλής). Οταν, όμως, ειδε πως η ΔΗΜΑΡ δεν έχει και μεγάλη όρεξη να παίξει στο ίδιο ταμπλό μαζί του, έκανε στροφή και πρότεινε την κατάθεση του νομοσχέδιου. Το ΠΑΣΟΚ στην αρχή ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει την πρόταξη της δικής του πρότασης νόμου (την έχει καταθέσει από το Μάρτη και αρχινάζει σε κάποιο συρτάρι της Βουλής). Οταν, όμως, ειδε πως η ΔΗΜΑΡ δεν έχει και μεγάλη όρεξη να παίξει στο ίδιο ταμπλό μαζί του, έκανε στροφή και πρότεινε την κατάθεση του νομοσχέδιου.

■ Τσιράκια του κεφαλαίου

«Ο Ελληνικός λαός οφειλει να γνωρίζει, πως δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη από τη σημήγη που κανείς επιχειρηματίας δεν θα επενδύσει τα χρήματά του σε μια χώρα φτωχοποιημένη, η οποία δεν μπορεί να απορροφήσει το παραγόμενο υλικό. Σε μια χώρα στην οποία η επένδυση θα είναι υποθηκευμένη στους τροϊκανούς δανειστές μας, οι οποίοι έχουν αλώσει την Εθνική μας κυριαρχία διά μέσω των εποχθών μνημονίων. Σε μια χώρα που η υψηλή φορολογία απαγορεύει την όποια υγιή επένδυση, όταν στις γειτονικές μας χώρες ο φορολογικός συντελεστής είναι πολύ χαμηλότερος». Το απόσπασμα είναι από δημοσίευμα των νεοναζί στην ιστοσελίδα τους. Οσο και να προσπαθούν να κρυφτούν, δεν τα καταφέρουν. Τσιράκια των καπιταλιστών είναι, αυτοί τους χρηματοδοτούν, γι' αυτούς δουλεύουν. Αφού ζήτησαν φοροαπαλλαγές και προνόμια και εφοπλιστές και λοιπούς εγχώριους καπιταλιστές, τώρα ζητούν συμβολική φορολόγηση και για τα κοράκια του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Ζητούν φορολογία τύπου Βουλγαρίας. Ακριβώς σ' αυτό έγκειται ο πατριωτισμός του οποίο διατυπωνίζουν.

πόν, την ανάγκη φιλοτιμία, βάζοντας τα στελέχη του να τονίζουν με έμφαση πως πρόκειται για ad hoc συνεργασία, η οποία δεν προδικάζει τίποτα για γενικότερη συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, που είχε σημειώσει την ανάγκη φιλοτιμία, βάζοντας τα στελέχη του να τονίζουν με έμφαση πως πρόκειται για ad hoc συνεργασία, η οποία δεν προδικάζει τίποτα για γενικότερη συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, που είχε σημειώσει την ανάγκη φιλοτιμία, βάζοντας τα στελέχη του να τονίζουν με έμφαση πως πρόκειται για ad hoc συνεργασία, η οποία δεν προδικάζει τίποτα για γενικότερη συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ.

Οι αυτά θέλουν το χρόνο τους: να κατατεθεί η πρόταση νόμου, ν' αποφασίσει η διάσκεψη των προέδρων πρότεινε θα συζητηθεί, να γίνει η έκθεση του ΓΛΚ (προθεσμία 15 ημερών). Θα πάμε έτσι κατά τα τέλη Ιουνίου, χρόνος που κρίνεται επταρκής και για να πέσουν οι τόνοι και για να επιχειρηθούν νέες διευθετήσεις ανάμεσα στους κυβερνητικούς εταίρους. Γιατί το μόνο βέβαιο είναι πως οι τρεις εταίροι θέλουν να εξακολουθήσουν να συγκυρενούν, ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Ο Σαμαράς γιατί δεν είναι σήμουρος, ακόμη κι αν κερδίσει την πρωτιά, ότι θα έχει συμμάχους που θα του επιτρέψουν να σχηματίσει κυβέρνηση. Ο Βενιζέλος με τον Κουβέλη γιατί όχι μόνο θα βρεθούν με πολύ μικρότερες κοινοβουλευτικές ομάδες, αλλά και γιατί μπορεί να βρεθούν στη ζώνη του λυκόφωτος και να παλεύουν για το 3%.

Το μόνο που δε βγήκε από το (υποτιθέμενο) ναυάριο του μεγάρου Μαξίμου είναι έστω και υπόνοια διασάλευσης της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Κυβερνητικές πηγές δήλωναν, μετά τη συνάντηση του τρίο ξεφτίλα, ότι ναι μεν «δεν υπάρχει καμία συμφωνία και δεν προτίθεται η κυβέρνηση να καταθέσει αυτό το νομοσχέδιο», όμως αυτό «δεν είναι θέμα που μπορεί να επηρεάσει το βασικό άξονα λειτουργίας της κυβέρνησης. Όλα τα υπόλοιπα προχωρούν κανονικά». Ο αστικός Τύπος, βέβαια, αρέσκεται στη σεναριολογία και στους υψηλούς τόνους, διότι αυτό «πουλάει» ενώ ταυτόχρονα λειτουργεί και αποπροσαντολιστικά. Αυτοί δεν έσπασαν τη συμμορφία τους όταν αποφάσισαν νέα εφιαλτικά μέτρα κατά του ελληνικού λαού, θα τη σπάσουν απ' αφορμή το φευδεπίγραφο «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο; Παχινιδάκια παίζουν (κυρίως ο Βενιζέλος με τον Κουβέλη), σε μια προσπάθεια να αλλάξουν λίγο τις ενδοκυβερνητικές ισορροπίες που είναι καταθλιπτικά υπέρ του Σαμαρά. Ασε που αυτοί οι δύο (κυρίως ο Κουβέλης) προσπαθούν να ξεπλυθούν, χρησιμοποιώντας το «αντιρατσιστικό» σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Η νέα «φιλία των 3» θα διακηρυχτεί μάλλον με τον ανασχηματισμό, όταν τον κάνει ο Σαμαράς.

Ας προσέχουμε, λοιπόν, την ουσία της πολιτικής και όχι τις καντρίλιες των αστικών κομμάτων. Κι ας προσέξουμε, κυρίως, το γεγονός ότι και αυτή η συζήτηση γίνεται ερήμην της εργατικής τάξης, η οποία δεν είναι συγκροτημένη πολιτικά, δεν έχει πολιτικό λόγο και απλά παρακολουθεί την αστική πολιτική και τους φορείς της να καθορίζουν τα πάντα. Τα μεγάλα και τα μικρά.

Ας προσέχουμε, λοιπόν, την ουσία της πολιτικής και όχι τις καντρίλιες των αστικών κομμάτων. Κι ας προσέξουμε, κυρίως, το γεγονός ότι και αυτή η συζήτηση γίνεται ερήμην της εργατικής τάξης, η οποία δεν είναι συγκροτημένη πολιτικά, δεν έχει πολιτικό λόγο και απλά παρακολουθεί την αστική πολιτική και τους φορείς της να καθορίζουν τα πάντα. Τα μεγάλα και τα μικρά.

■ Ο Μπένι έχει νεύρα

Κακό χωριό τα λίγα σπίτια, λέει η παροιμία, και το ΠΑΣΟΚ του Μπένι και της παρέας του φροντίζει να την επιβεβαιώνει καθημερινά. Γύρισε από τα εξωτερικά (ΗΠΑ και Γερμανία) ο πρόεδρος και αποφάσισε να συγκαλέσει την ΚΕ του ΠΑΣΟΚ (για πρώτη φορά από τότε που εκλέχτηκε, αν δεν κάνουμε λάθος), για να εκφωνήσει για πολλοστή φορά τη νέα εκκίνηση του ΠΑΣΟΚ. Και τι βγήκε από τη συνεδρίαση; Γκρίνια και μιζέρια κι ένας Μπένι να προσπαθεί να συμμαζέψει τα ασυμμαζευτά. Αντί να συζητούν για τη «νέα εκκίνηση», συζητούσαν για τον Λοβέρδο, την Διαμαντοπούλου και τον Ραγκούση, για τα πολιτικά κέρδη που συστωρεύει ο Σαμαράς και άλλα τέτοια, άκρως... αισιόδοξα.

Επειδή του την έπεισαν αικόμα και οι δικοί του, οι οποίοι προφανώς έχουν χάσει κάθε εμπιστούση σ' αυτόν, ο Μπένι περιήλθε σε έξαλλη κατάσταση. Με το γνωστό ύφος (μάτι που γυαλίζει και μορφασμό που δείχνουν κοπιώδη προσπάθεια αυτοσυγκράτησης), ο Μπένι τα 'βαλε με όλους. Με τα στελέχη που αποχώρησαν από το ΠΑΣΟΚ και παριστάνουν τους τζάμπιτα μάγκες, με τον Σαμαρά που δεν του κάνει τα χατίρια, με τον Κουβέλη που πετάει στα σκουπίδια τα ερωτικά του ραβασάκια και θέλει να γίνει αι

Σε εξέλιξη βρίσκονται ακόμη μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές (29 Μάιο) πτυρετώδεις διαβούλευσεις προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κρίση που έχει ξεσπάσει στις γραμμές του Εθνικού Συριακού Συνασπισμού της αντιπολίτευσης κατά την τελευταία σύνοδο του στην Ιστανμπούλ. Η ατζέντα της τριήμερης συνόδου, η οποία ξεκίνησε την περασμένη Πέμπτη 23 Μάιο και επτάρκειτο να ολοκληρωθεί στις 25 του Μάιο, περιελάμβανε τη διεύρυνση του Συνασπισμού, την εκλογή νέου προέδρου μετά την παραίτηση του Μοάζ αλ-Κατίμπ τον περασμένο Μάρτιο και τους όρους της συμμετοχής ή μη στην επικείμενη διεθνή διάσκεψη για τη Συρία, που υποστηρίζεται από Μόσχα και Ουάσιγκτον.

Στην κορυφή της ατζέντας ήταν το θέμα της διεύρυνσης του Συνασπισμού της αντιπολίτευσης με τη συμμετοχή της ομάδας του χριστιανού φιλελέύθερου Michel Kilo, κατ' απαίτηση του Λευκού Οίκου και των δυτικών συμμάχων του, με στόχο να περιοριστεί η κυριαρχία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και της ομάδας του Γενικού Γραμματέα του Συνασπισμού Mustafa al-Sabbagh και να διευρυνθεί η αντιπροσώπευση και η επιρροή του σε εθνικές και θρησκευτικές μειονότητες και σε κοσμικές κοινωνικές δυνάμεις. Ομως οι υπαρκτές αντιθέσεις και τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα των πρωταγωνιστών και των πατρώνων τους δεν επέτρεψαν την επίτευξη συμφωνίας στις μαραθώνιες διαπραγματεύσεις της προγραμματισμένης τριήμερης συνόδου, με αποτέλεσμα την παράταση της συνόδου για τρεις επιπλέον μέρες, χωρίς και πάλι να επιτευχθεί συμφωνία.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, που υποστηρίζεται από Κατάρ και Τουρκία, και η ομάδα του Γενικού Γραμματέα του Συνασπισμού, Mustafa al-Sabbagh, σύριου καπιταλιστή και ανθρώπου του Κατάρ, μέσω του οποίου διοχετεύεται η οικονομική και στρατιωτική βοήθεια του Κατάρ στην αντιπολίτευση, υπαναχώρησαν από την αρχική παρασκηνιακή συμφωνία να αυξήσουν κατά 22 θέσεις το 60μελές Συμβούλιο του Συνασπισμού με τη συμμετοχή του Michel Kilo, προκειμένου να διατηρήσουν την πολιτική κυριαρχία στο Συνασπισμό. Υστερα από μαραθώνιες διαπραγματεύσεις και ψηφοφορίες κατέληξαν να του προσφέρουν μια συμβολική εκπροσώπηση με πέντε μέλη, την οποία φυσικά απέρριψε. «Συζητούσαμε για 25 ονόματα ως βάση για τις διαπραγματεύσεις, έπειτα καταλήξαμε στα 22 και στη συνέχεια ο αριθμός έπεισε στα 20, έπειτα στα 18, έπειτα στα 15 και τελος στα 5. Δεν νομίζω ότι επιθυμείτε τη συνεργασία. Σας ευχόμαστε το καλύτερο», είπε ο Kilo, μεταξύ άλλων, απευθυνόμενος στη σύνοδο.

Φυσικά, ούτε για τα άλλα δύο σημαντικά θέματα της συνόδου, την εκλογή νέου προέδρου και τη συμμετοχή στη διεθνή διάσκεψη, υπήρχε απόφαση. Ειδικά για το τελευταίο έγιναν διάφορες αντιφατικές δηλώσεις. Επειδή υπάρχει έντονη πίεση από το εξωτερικό για συμμετοχή της αντιπολίτευσης στη διεθνή διά-

■ Συρία

Στον αέρα η «Γενεύη 2»

σκεψη, κάποιοι τάσσονταν υπέρ της συμμετοχής εκφράζοντας ταυτόχρονα την απαίσιοδιξία τους για την έκβασή της και κάποιοι έθεταν ως προϋπόθεση τη δέσμευση για αποχώρηση του Ασαντ και της κλίκας του, εκπέμποντας συνολικά ένα αρνητικό κλίμα. Μόνο ο παραίτητης προέδρος του Συνασπισμού Μοάζ αλ-Κατίμπ κατέθεσε μια συγκεκριμένη πρόταση διαπραγματεύσεων με το καθεστώς Ασαντ, εκφράζοντας προφανώς κάποια μειοψηφική μερίδα στις γραμμές του Συνασπισμού. Σύμφωνα με την πρόταση αυτή, πρέπει μέσα σε 20 μέρες ο Μπασάρ Ασαντ να «κάνει αποδεχτή την ειρηνική μεταβίβαση της εξουσίας» και στη συνέχεια μέσα σε ένα μήνα να παραδώσει την εξουσία είτε στον πρωθυπουργό είτε στον αντιπρόεδρο της Συρίας, ο οποίος θα σχηματίσει μια προσωρινή κυβέρνηση που θα κυβερνήσει για 100 μέρες και θα αναλάβει το έργο της ανασυγκρότησης του στρατού και της αποκατάστασης της ασφάλειας. Μετά από 100 μέρες, η προσωρινή κυβέρνηση θα αντικατασταθεί από μια μεταβατική κυβέρνηση, που θα σχηματίσει με διεθνείς εγγυήσεις και θα αναλάβει την ευθύνη για την «προετοιμασία και την ανοικοδόμηση της νέας Συρίας». Ο Μοάζ αλ-Κατίμπ προτείνει επίσης την ασφαλή έξodo από τη χώρα του Μπασάρ Ασαντ και της οικογένειάς του καθώς και όλων των στενών συνεργατών του με τις οικογένειές τους (περίπου 500 άτομα), με άλλα λόγια καθεστώς αισθάλιας για όλους αυτούς. Αν μη τι άλλο, η πρωτοβουλία του Μοάζ αλ-Κατίμπ πατάει στον υπάρχοντα συχετισμό δυνάμεων, που μέχρι στιγμής τουλάχιστον δείχνει ότι ούτε ο Ασαντ ούτε το αντάρτικο είναι σε θέση να πετύχει μια καθαρή νίκη, ενώ ταυτόχρονα υπογραμμίζει την έλλειψη συνοχής, τις αντιθέσεις και τις διαφωνίες στις γραμμές της συριακής αντιπολίτευσης, που τροφοδοτούνται από αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα και τον ανταγωνισμό για την επικείμενη νομιμή της εξουσίας.

Υστερα από τις εξαήμερες άκαρπες διαπραγματεύσεις στην Ιστανμπούλ και μπροστά στον κίνδυνο να μείνει στα χαρτιά η διεθνής διάσκεψη της Γενεύης και να απαξιωθεί

Ο συνεχώς αυξανόμενος κίνδυνος επέκτασης του συριακού εμφύλιου στις γειτονικές χώρες και οποσταθεροποίησης στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής καθώς και η ισχυροποίηση του ισλαμικού αντάρτικου οδήγησαν Μόσχα και Ουάσιγκτον στη διπλωματική πρωτοβουλία σύγκλησης διεθνούς διάσκεψης ή αλλιώς στη «Γενεύη 2». Γιατί ως βάση της θα έχει τη συμφωνία που επιτεύχθηκε τον Ιούνιο του 2012 στη Γενεύη, που προβλέπει την όμεση κατάπτωση του πυρός και τη συγκρότηση μεταβατικής κυβέρνησης με τη συμμετοχή και των δύο πλευρών, αφήνοντας απροσδιόριστο το ρόλο του Μπασάρ Ασαντ. Ο ακριβής χρόνος σύγκλησης της νέας συνόδου (πιθανόν στα μέσα Ιούνη), οι όροι και οι προτάσεις δεν έχουν ακόμη ανακοινωθεί.

Από τη στιγμή που η κυβέρνηση Ασαντ έχει ανακοινώσει τη συμμετοχή της κατ' αρχήν στη «Γενεύη 2», είναι βέβαιο ότι θα βρεθεί κάποιος συμβιβασμός και κάποια φόρμουλα, ώστε και ο Συριακός Εθνικός Συνασπισμός να μπορέσει να πάρει μέρος, αν δεν θελεί να αποδυναμωθεί περισσότερο και να χάσει την υποστήθιού με τους απεσταλμένους άλλων χωρών, εκτός των άλλων, από τα Αραβικά Εμιράτα, την Ιορδανία, τη Γαλλία και τη Βρετανία που παρακολουθούσαν τις διαπραγματεύσεις στην Ιστανμπούλ, σε μια προσπάθεια να σπάσουν το αδιέξοδο.

Συν τοις άλλοις, η κατάσταση στη συριακή σκακιέρα είναι εξαιρετικά πολύπλοκη γιατί υπάρχουν πολλοί παίχτες με αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα. Οι ΗΠΑ, η Γαλλία, η Βρετανία και οι λοιποί δυτικοί σύμμαχοί τους, η Τουρκία, τα σουνιτικά αραβικά καθεστώτα από τη μια, που υποστηρίζουν εξαρχής την αντιπολίτευση, με στόχο την ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ και κυρίως την αποδυνάμωση και την απομόνωση του Ιράν και της λιβανέζικης Χεσμπολά. Και από την άλλη, η Ρωσία, η Κίνα και το Ιράν που υποστηρίζουν το καθεστώς Ασαντ ή ακόμη και μια εναλλακτική πολιτική λύση, προκειμένου να μην διαταραχθεί σοβαρά το σημερινό στάτους, η υπάρχουσα ισορροπία δυνάμεων στην περιοχή και να θιγούν τα συμφέροντά τους.

Με τα δεδομένα αυτά και το συσχετισμό δυνάμεων όπως διαμορφώνεται στο εσωτερικό της Συρίας σε πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο, είναι μηδαμινές οι πιθανότητες η «Γενεύη 2» να ανοίξει το δρόμο για τον τερματισμό του πολέμου στη Συρία.

Οταν οι αριθμοί λένε την αλήθεια που κρύβουν οι αστοί

Πριν μερικές μέρες κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι οι εξεγέρσεις των νεολαίων μεταναστών, που έσπασαν στο Παρίσι το 2005 και στο Λονδίνο το καλοκαίρι του 2011, θα έβρισκαν τη συνέχειά τους στις «άγριες νύχτες» της Στοκχόλμης. Κανείς δεν περίμενε ότι σε μια χώρα με ένα «κράτος πρόνοιας» όπως το σουηδικό, που «τόσα κάνει για τους άπορους και τους μετανάστες», θα ξεπούλε μια εξέγερση για την οποία θα μιλά όλη η Ευρώπη, υποκρινόμενη ότι δεν μπορεί να καταλάβει τις αιτίες που τη γέννησαν. Αυτό βέβαια που δεν λένε οι αστοί δημοσιολόγοι το λένε σ' ένα βαθμό οι στατιστικές που δημοσιεύει το σουηδικό κράτος.

Μόλις ο ένας στους δύο μετανάστες έχει δουλειά, σε σχέση με τους Σουηδούς στους οποίους η ανεργία είναι μικρότερη από 8%. Το 50% των κρατούμενων με ποινές μεγαλύτερες των πέντε χρόνων είναι μετανάστες, όταν ο πληθυσμός των μεταναστών είναι το 15% του πληθυσμού της χώρας. Πάνω από το 40% των μεταναστών έχουν εισδήματα κάτω από το όριο φτώχειας, ενώ για τους ντόπιους το ποσοστό είναι 10%. Οι μετανάστες είναι

συνεχείς και μετουσιώνονται σε μίσος ενάντια σε οιδήπτο το κρατικό. Γί' αυτό και τα καμένα σχολεία και τα Κέντρα Γειτονιάς, που υποτίθεται ότι υπάρχουν για να μαζεύουν τη νεολαία από το δρόμο και να τη στρέφουν σε κάτι «δημιουργικό». Η αύξηση του ρατσισμού ανέβασε για πολλοστή φορά στις δημοσιοκρήσεις την ακροδεξιά, που ζητά άμεση απέλαση των μεταναστών που συλλαμβάνονται από την αστυνομία και σκλήρυνση της αντιμετασευτικής νομοθεσίας.

■ **Παλαιοιστινιακή Αρχή και παλαιοιστίνιοι καπιταλιστές**

Γην και ύδωρ στους κατακτητές

Εφτά μήνες πέρασαν από τότε που η Αντίσταση στη Γάζα εξανάγκασε τους τρεις ισραηλινούς αρχηγούς της κυβέρνησης να βάλουν την ουρά στα σκέλια, να ξεχάσουν τις πομπάδεις δηλώσεις τους ότι θα εισβάλλουν με χεροάδες δυνάμεις στη Γάζα και να ανακοινώσουν μονομερή εκεχειρία την ημέρα κατά την οποία είχε προηγηθεί έκρηξη βόμβας μέσα στο Τελ-Αβίβ. Στην αντίπερα όχθη, ο «Τσολάκογλου» Αμπτάς είχε καταπίει τη γλώσσα του, βλέποντας έναν-έναν τους ηγέτες και κρατικούς αξιωματούχους του αραβικού κόσμου να επισκέπτονται τον Χανίγια στη Γάζα, προκειμένου να εκδηλώσουν την αλληλεγγύη τους στον παλαιοιστινιακό λαό, και να καταδικάζουν τα νέα εγκλήματα της ισραηλινής κατοχής. Το μόνο «σημαίνον» πρόσωπο που καταδέχτηκε να μιλήσει στον Αμπτάς εκείνες τις μέρες ήταν η Χιλαρί Κλίντον που εστάλη άρον-άρον για να διασφαλίσει ότι ο τυχοδιωκτισμός της κυβέρνησης Νετανιάχου θα λάβαινε τέλος σύντομα.

Δύο μήνες μετά τον οριστικό σχηματισμό κυβέρνησης στο Ισραήλ, ο ΗΠΑ αποφάσισαν να βάλουν τα «μεγάλα μέσα», προκειμένου να αναβιώσουν την περιβόλητη... ειρηνευτική διαδικασία. Στο κλείσιμο της συνάντησης του Πολυκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ, που έλαβε χώρα την προηγούμενη βδομάδα στο Αμμάν της Ιορδανίας, ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Τζον Κέρι δήλωσε ότι οι ΗΠΑ θα διοχετεύσουν 4 δισ. δολάρια σε επενδύσεις στην Παλαιοιστινιακή Αρχή, με την προϋπόθεση ότι η τελευταία θα συμβάλει ουσιαστικά και εποικοδομητικά στην αναβίωση της ειρηνευτικής διαδικασίας με το Ισραήλ. Ο Κέρι τόνισε χαρακτηριστικά: «Είναι καιρός να πραγματοποιήσουμε ένα μνητέλο ανάπτυξης που είναι μεγαλύτερο και τολμηρότερο από οπιδήποτε μεσολάβηση από τη συνθήκη του Οσλο».

Στο πλαίσιο του Φόρουμ εμφανίστηκε και μια νέα «κίνηση» παλαιοιστίνιων και ισραηλινών καπιταλιστών με τη ονομασία «Σπάμε το αδιέξοδο». Σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν από κοινού, τα στελέχη της «κίνησης» δήλωσαν ότι εκπροσωπούν πάνω από 300 επιχειρηματίες και ότι τις δυο πλευρές, και ότι στόχος τους είναι η σύσφιξη των οικονομικών σχέσεων των δυο κοινοτήτων, η επιτευξη της ειρήνης και η απομόνωση των εξτρεμιστών! Η κατοχή ως λέξη δεν βγήκε ούτε μια μέρα. Ενεργώντας ως

Παλαιοιστίνιοι και σιωνιστές καπιταλιστές παρεούλα.

τε μια φορά από τα χειλικά τους, έστω για δημιαγωγία, για τα μάτια του κόσμου. Παλαιοιστίνιος επικεφαλής της κίνησης είναι ο πετρελαιάς μεγιστάνας, γνωστός και ως «κονός της Νάμπλουσ». Χρόνια στο κουρμπέτι της εξαγοράς συνειδήσεων και διαφθοράς των στελεχών της Παλαιοιστινιακής Αρχής, από τους «φίλους» του Αραφάτ, ο κύριος αυτός συμμετέχει σε παρόμοιες κινήσεις που στόχο έχουν να εδραιώσουν την ισραηλινή κατοχή. Ο ίδιος παραδέχεται χωρίς αιδώ, δημόσια, ότι διαθέτει ειδική βίζα VIP για να περιφέρεται από τη Δυτική Οχθη στο Ισραήλ, με αυτοκίνητο που φέρει ισραηλινές πινακίδες. Η χρονική σύμπτωση της εμφάνισης της «κίνησης» με τις δηλώσεις Κέρι δεν αφήνει πολλά περιθώρια για άλλη ερμηνεία, εκτός από αυτή του «συντονισμού» δυνάμεων προς τον κοινό σκοπό: την αναβίωση της διαδικασίας που δίνει χρόνο στη σιωνιστική κατοχή να εξαπλώνεται στη Δυτική Οχθη και να καταβροχθίζει την Ανατολική Ιερουσαλήμ, χωρίς να γίνεται κανένας απολύτως θόρυβος.

Η αβρότητα και οι «τσιριτσάντζουλες» δεν έλειψαν για μια ακόμη φορά στη συνάντηση των «κορυφαίων». Ο

Σιμόν Πέρες από την μια να ζητά «να σταματήσουν οι καχυποψίες από την άλλη πλευρά» (sic!), και το σκυλάκι του ο Αμπτάς να ανταπαντά ότι «δεν πρέπει να χαθεί η ιστορική ευκαιρία» (sic!!). Μέσα στην παραζάλη που παθαίνει κάθε φορά όταν του συμπεριφέρονται ως «ηγέτη» και «σότιμου» οι Αμερικανοί και οι Ισραηλινοί, ειδικά όταν του τάζουν χρήματα (τα 4 δισ. δολάρια δεν είναι διόλου ευκαταφρόνητα), ο Αμπτάς έκανε για χιλιοστή φορά δήλωση απόλυτης πίστης και αφοσίωσης στους δυνάστες του λαού του. Κομπάζοντας, ισχυρίστηκε ότι η ΠΑ έχει συλλάβει καμιά ενενητοριά ισραηλινούς στρατιώτες που «έχασαν το δρόμο τους», αλλά τους απελευθέρωσε. Οχι σαν την Χαμάς που αιχμαλώτισε τον «κακόμιορο» των Σολίτ και τον αντάλλαξε με χιλιάδες παλαιοιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους.

Από τη μια τα παιδιά των μαχαλάδων, των χωριών, των προσφυγικών στρατοπέδων, που σηκώνουν την πέτρα, το όπλο, τη ρουκέτα απέναντι στον κατακτητή, και από την άλλη η κουστωδία του «πολιτισμένου» κόσμου, της «κοινωνίας των πολιτών» και των διεθνών φόρουμ, που «διψάει» για «ειρήνη» και... «ευδαιμονία». Δυο εικόνες τόσο αντίθετες. Αβυσσος χωρίζει τους δύο αυτούς κόσμους.

Ευημερούν οι τράπεζες των πιστωτών

Μπορεί οι ευρωπαϊκοί λαοί να στενάζουν (ιδιαίτερα στο Νότο), οι τράπεζες όμως ευημερούν. Οχι φυσικά όλες, αλλά αυτές που δανείζουν τα κράτη, όπως οι γερμανικές. Η τρίτη μεγαλύτερη τράπεζα της Γερμανίας που εδρεύει στην Φρανκφούρτη, η Kreditanstalt fuer Wiederaufbau (KfW), κρατική τράπεζα μέσω της οποίας δανείζει το γερμανικό κράτος, δήλωσε ότι τα κέρδη της αυξήθηκαν κατά 15% το 2012, φτάνοντας στα 2.4 δισ. ευρώ. Κι αυτό χάρη στα έσοδα από τόκους.

Είναι τόσα πολλά τα λεφτά, που στελέχως της τράπεζας υποστήριξε, σύμφωνα με το πρακτορείο Bloomberg, ότι «τα κέρδη του ομίλου της KfW αυτό το χρόνο είναι ξανά σε ένα πολύ υψηλό επίπεδο, πάνω από το πιθανό όριο σταθερότητας, κι αυτό δεν μπο-

ρεί να συνεχιστεί στο μέλλον». Σύμφωνα με το ίδιο στέλεχος, το δριό σταθερότητας είναι γύρω στα 1.2 δισ. ευρώ, δηλαδή τα μισά από αυτά που κέρδισε η τράπεζα πέρσι! Σε παρόμοια πελάγη ευτυχίας πλέιει και η γνωστή Deutsche Bank (η μεγαλύτερη γερμανική τράπεζα πιστωτής), που ανακοίνωσε κέρδη 611 εκατομμυρίων ευρώ το 2012, ενώ η Commerzbank AG (η δεύτερη μεγαλύτερη τράπεζα της Γερμανίας) ανακοίνωσε καθαρά κέρδη της τάξης των 6 εκατομμυρίων ευρώ.

Η κρίση δεν είναι μόνο ευκαιρία για να ξεθεμελιώθουν εργαστικά δικαιώματα δεκαετιών. Είναι ευκαιρία για να τα κονομήσει και το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο που εμφανίζεται σαν «σωτήρας» ολόκληρων κρατών, όπως οι εν λόγω γερμανικές τράπεζες.

Η ανεργία τραβά την ανηφόρα στην Ισπανία (και όχι μόνο)

Ηανεργία στην Ισπανία θα αυξηθεί κι άλλο φέτος, σύμφωνα με τις προβλέψεις του ΟΟΣΑ. Προβλέψεις που απετελούν ηχηρό χαστούκι για την κυβέρνηση Ραχόι, που είδε τις δικές της προβλέψεις να διαφεύδονται πανηγυρικά από έναν οργανισμό «κύρους». Επι, η ανεργία που σύμφωνα με την κυβέρνηση θα έπεφτε στο 26.7% το 2014 (από το σημερινό 27.2%), θα ξεπεράσει το 28% σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ.

Τα ίδια μαύρα μαντάτα φέρνει ο ΟΟΣΑ και για την περιβόλητη «ανάπτυξη», με τη μείωση του ισπανικού ΑΕΠ να προβλέπεται 1.7% για φέτος (έναντι μείωσης 1.3% που προεβλεπει η κυβέρνηση), ενώ η «ανάπτυξη» αναμένεται να καταφτάσει το 2014, με τον... λιγιώδη ρυθμό του +0.4%. Ποσοστό που φυσικά δεν αποκλείεται να αναθεωρηθεί προς τα κάτω (πρόγυμα στο οποίο μας έχει συνηθίσει ο ΟΟΣΑ). Οσο για το δημοσιονομικό έλλειμμα (μη λαμβάνοντας υπόψη την ευρωπαϊκή διάσωση των τραπεζών), αναμένεται να μειωθεί ελάχιστα (από 7% σε 6.9%).

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Οτι τα αντιλαϊκά μέτρα θα συνεχιστούν και οι μισθοί θα συμπιεστούν ακόμη περισσότερο. Σ' αυτή την κατεύθυνση είναι και οι υποδείξεις του ΟΟΣΑ, που ζητά την κατέργηση των συλλογικών συμφέσεων, προκειμένου να δοθεί μεγαλύτερη «ευελιξία» στους καπιταλιστές να προσλαμβάνουν και να απολύουν όποτε θέλουν «σε μία κατάσταση αβεβαιότητας και μεταβολόμενων περιστάσεων». Ομως, ο ΟΟΣΑ δεν είναι... κακός. Επιάνετε την κυβέρνηση της Ισπανίας για τις προόδους που έχει κάνει μέχρι σήμερα στον τομέα της συμπίεσης των μισθών, σημειώνοντας: «Μειώνοντας τις μισθολογικές πιέσεις (sic!) βελτιώθηκε η ανταγωνιστικότητα κόστους της Ισπανίας και η εξαγωγική απόδοση ήταν η τρίτη μεγαλύτερη ανάμεσα στις 15 χώρες του ΟΟΣΑ που ανήκουν στην ευρωζώνη από το 2007». Εύγε!

ΥΓ: Για την ανεργία ευρύτερα στην Ευρωζώνη ο ΟΟΣΑ προβλέπει ότι θα αυξηθεί και το 2014, φτάνοντας στο 12.3%. Το ίδιο και το ακαθάριστο χρέος της γενικής κυβέρνησης στις χώρες της Ευρωζώνης, που από 93.5% που ήταν κατά μέσο όρο το 2010 θα φτάσει το 106.9% το 2014. Παρά τα όποια μέτρα, τα κράτη θα εξακολουθήσουν να φορτώνονται με χρέος.

Ελαφρά όπλα, βαριές τσέπες

Χρυσές δουλειές κάνει το τέταρτο Ράιχ με τα ελ

«Κινέζικη» ΕΕ

Εδώ και μια βδομάδα στον ευρωπαϊκό Τύπο κυριαρχούν αισιόδοξες πινελιές. Οι πιο σκληροί νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί, η Μέρκελ με τον Σόιμπλε, πρωταγωνιστούν σε ροζ σενάρια, σύμφωνα με τα οποία ήρθε η ώρα να στηριχτεί η ανάπτυξη, ήρθε η ώρα να δοθούν λεφτά στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ήρθε η ώρα να παρθούν μέτρα ενάντια στην ανεργία των νέων, ιδιαίτερα στις χώρες που εφαρμόζονται «προγράμματα σταθεροποίησης» και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων».

με ταρρυσμούς». Να τους τσίμπησε κάποια μύγα, να δέχτηκαν το χριστιανικό φως και να μεταστράψουν από Σαούλ σε Παύλους, αποκλείεται, βέβαια. Να παίζουν αυτό το παιχνίδι ενόψει γερμανικών εκλογών είναι μια λογική υπόθεση, αλλά δεν επαρκεί ως εξήγηση, γιατί οι αναπτυξιακές υποσχέσεις αφορούν κυρίως τις πέραν της Γερμανίας χώρες. Αν πούμε ότι βλέπουν τη νέα καπιταλιστική ύφεση σε όλη την Ευρωζώνη να ενσκύπτει με γρήγορο ρυθμό και θέλουν να διαχειριστούν τη νέα κατάσταση, θα είναι στεπτες πολύ πιο κοντά στην πραγματικότητα.

είρασ τε πολὺ τις κοντά στην πραγματικότητα.
Ανεξάρτητα από το σύνολο των αιτίων που
ωθούν τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές πγέτες,
συμπεριλαμβανόμενων των γερμανών
συντηρητικών, να ξεκινούν μια αναπτυξιακή
φιλολογία και να ετοιμάζουν κάποιες
παρεμβάσεις, εκείνα που πρέπει να σημειωθούν
είναι:

1. Το ότι η σκληρή λιτότητα δεν πρόκειται να γαλαρώσει, όπως διακρούεται

2. Οτι τα συγκεκριμένα μέτρα διαχείρισης δεν μπορούν ν' αλλάξουν την πορεία της καπιταλιστικής ύφεσης, αλλά να αμβλύνουν τις πιο οξείσιο πλειονότητα.

3. Οτι προϋπόθεση της αναπτυξιακής πολιτικής που υπόσχονται οι ευρωπαίοι ήμπειριαλιστές πηγέτες στις χώρες του ευρωπαϊκού «Νότου» είναι η παγίωση της «κινεζοποίησης» της εργατικής τάξης και η δημιουργία μιας «ευρωπαϊκής Κίνας».

Για όλ' αυτά γράφουμε αναλυτικά σε άλλες σελίδες αυτού του φύλλου. Εδώ επισημαίνουμε τη διάψευση των ελπίδων όσων προσέβλεπαν σε μια καπιταλιστική ανάπτυξη προκειμένου να ξεφύγουν από τη βαρβαρότητα των Μνημονίων. Οπως από το Μάη του 2010 έχουμε επισημάνει (απελπιστικά μόνοι τότε), τα Μνημόνια δεν είναι μια περαστική θεραπεία, αλλά πόθαν για να μείνουν, γιατί υλοποιούν μια στρατηγική «κινεζοποίησης» του προλεταριάτου, που τόσο ανάγκη έχει το ευρωπαϊκό κεφαλαίο.

Τα Μνημόνια και η «κινεζοποίηση» δεν αποτελούν ιδεοληψία κάποιων νεοφιλελεύθερων με... καλβινιστική πιθική, αλλά είναι η απάντηση των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην παγκόσμια καπιταλιστική κρίση και στις ανάγκες που δημιουργεί ο διεθνής καπιταλιστικός ανταγωνισμός.

Κατά συνέπεια, δεν υπάρχουν εναλλακτικές θεραπείες σ' αυτό που έχει ήδη δημιουργηθεί. Η σύγχρονη βαρβαρότητα ή θα θαφτεί μαζί με τον καπιταλισμό ή θα συνεχίσει να δυναστεύει τους εσωτερικούς. Μέσος δρόμος δεν υπάρχει.

Εχει συνηδίσει ο παλαιστινιακός λαός να βλέπει τον Αμπάς να συμπεριφέρεται δουλικά έναντι των Αμερικανών και των Σιωνιστών. Και δεν εκπλήσσεται. Άλλωστε, τον τελευταίο λόγο δεν τον έχει ο Αμπάς, αλλά ο λαός και η ένοπλη Αντίστασή του.

■ Αγριανθρωπισμός

Δεν πρόκειται για άλογα [ώστε να πούμε ότι τα σκοτώνουν όταν γεράσουν], αλλά για εργαζόμενους που ακόμη δεν έχουν βγει στη σύνταξη και δέλουν να τους διώξουν ως «ανεπαρκείς λόγω ηλικίας». Σύμφωνα με τον Καμίνη, στο πράσινο και την καθαριότητα «υπηρετούν εργαζόμενοι μεγάλης ηλικίας που εξ αντικειμένου δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες». Αυτοί πρέπει να απομακρυνθούν, είπε εμμέσως πληγ σαφώς ο δήμαρχος της Αθήνας. Ιδού η πλήρης δήλωσή του: «Αυτό που απαιτείται σε ό,τι αφορά το προσωπικό του δήμου είναι η ποιότητα και όχι η ποσότητα. Εχω πει κατ' επανάληψη ότι σε υπηρεσίες πρώτης γραμμής, όπως το πράσινο και η καθαριότητα, υπηρετούν εργαζόμενοι μεγάλης ηλικίας που εξ αντικειμένου δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες. Εδώσα στη δημοσιότητα στοιχεία για τον αριθμό των υπαλλήλων στον δήμο Αθηναίων. Απαιτείται ένας εξօρδολογισμός στον τομέα των εργαζομένων του δήμου Αθηναίων. Εάν πρόκειται να απομακρυνθεί αριθμός υπαλλήλων για να συνεχίσουν να λειτουργούν οι υπηρεσίες, δα πρέπει να υπάρξει, παράλληλα, αντικατάστασή του με τον ίδιο αριθμό προσλήψεων. Και φυσικά αυτό που ενδιαφέρει είναι οι δεξιότητες του προσωπικού!»

■ Για δες ποιος μιλάει

Καθώς πληθαίνουν οι φωνές στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ για επιχείρηση ξεκαδαρίσματος λογαριασμών, για προεδρική ομάδα που αποφασίζει μόνη της, χωρίς να περνάει κανένα δέμα από τα όργανα του κόμματος και για επιδίωξη δημιουργίας ενός προεδροκεντρικού κόμματος, εμείς θυμηθήκαμε μια θρασύτατη δήλωση του Γιώργου Τσίπρα, από τη γνωστή συνέντευξή του στο κομματικό ραδιόφωνο: «Δε δέλουμε ένα κόμμα πρωτοπορία της εργατικής τάξης, ένα μπολσεβίκικο κόμμα της δεκαετίας του 1917, που δα είναι μια μικρή κάστα - ομάδα δηλαδή πρωτοπόρων που δα καδοδηγεί το λαό που δεν ξέρει. Αυτή είναι ειδοποιός διαφορά. Θέλουμε να είμαστε ένα κόμμα μέσα στην κοινωνία και στους κοινωνικούς αγώνες. Η κοινωνία και το αυδόρμητό της πολλές φορές δα καθοδηγεί εμάς»

Οταν καπελώνουν ακόμα και τους συντρόφους τους στην πνεαία του κόμματος.

■ Ακόμα προστατεύουν τους λαθρέμπορους

Σπις 23 Μάη [μέρα Πέμπτη, όχι Παρασκευή από γευμα που στέλνει τις ανακοινώσεις για το δηλητηριασμένο αλογίσιο κρέας, για να μην προλάβουν να δημοσιευτούν], ο ΕΦΕΤ έστειλε ένα δελτίο Τύπου που είχε τον... πολεμικό τίτλο «Επιβολή προστίμων σε επιχειρήσεις». Ήταν ο απολογισμός του πρώτου τετράμηνου του 2013, σύμφωνα με τον οποίο «επιβλήδηκαν σε επιχειρήσεις τροφίμων πρόστιμα συνολικού ύψους 919.500 ευρώ». Ιδιαίτερα αυξημένα ήταν τα πρόστιμα τον Μάρτη (319.000 ευρώ) και τον Απρίλη (344.500 ευρώ). Από τις αναλυτικές καταστάσεις, όμως, οι οποίες φιλοξενούνται στην ιστοσελίδα του ΕΦΕΤ, μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι δεν έχει επιβληθεί ακόμη ούτε ένα ευρώ πρόστιμο στις εταιρίες που πωλούσαν «βοδινό» [και «χοιρινό», ακόμα και «κοτομπουκιές»] νοδευμένο με αλογίσιο κρέας [ενίστε και δηλητηριασμένο με φαινυλοβουταζόνη].

Τα πρώτα νοδευμένα προϊόντα στην Ελλάδα βρέθηκαν το Φλεβάρη. Πέρασαν πάνω από τρεις μήνες και ο ΕΦΕΤ όχι λουκέτα δεν έβαλε, αλλά δεν έβαλε ούτε πρόστιμα. Γιατί άραγε αυτή η καθυστέρηση [μιλάμε για καθυστέρηση γιατί την επιβολή προστίμων δύσκολα θα την αποφύγει ο ΕΦΕΤ]; Τι παρασκηνιακό παζάρι γίνεται για το ύψος των προστίμων; Τι παρασκηνιακό παζάρι γίνεται για να έχουν ευνοϊκή ποινική αντιμετώπιση οι λαθρέμποροι του αλογίσου κρέατος, επικαλούμενοι ζεπάτηση από τους προμηθευτές τους; Οταν σ' ένα μικρομάγαζο βάζουν πρόστιμο της τάξης των 2.000 ευρώ [και καλά κάνουν, εφόσον οι ελεγκτές βρίσκουν παραβάσεις], τι πρόστιμα πρέπει να πουν σε εκείνους που σε τεράστια κλίμακα έκλεβαν τον ελληνικό λαό και παράλληλα έδεταν σε ουραρό κίνδυνο τη δημόσια υγεία;

κρατούσας αντίληψης στην Ευρώπη». Επειδή ο Σουλτς παίζει το παιχνίδι του «καλού», διαχειρίζομενος το άνευ πολιτικής σημασίας αξίωμα του προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου, πρέπει να πιστέψουμε ότι δια κάνει το ίδιο και όταν μεταφερθεί στο άκρως πολιτικό πόστο του προέδρου της Κομισιόν. Ε, όχι, τέτοιο κουτόχορτο δεν τρώγεται με τίποτα.

■ Άειχάσου...

Ο σκηνοθέτης Σωτήρης Γκορίτσας, νομίζοντας ότι λέει κάτι πρωτότυπο, συνέγραψε ένα άδηλο πόνημα («Τα Νέα», 25.5.2013), αναμασώντας τη γνωστή δεωρία ότι για το φουντώμα του νεοναζισμού φταίει ο «λαϊκισμός της αντιπολίτευσης», ο οποίος «μας έμαθε» να μη σεβόμαστε τους δεσμούς της δημοκρατίας. Το πόστο απροκατάληπτος είναι ο κ. Γκορίτσας φαίνεται από την κατηγορία του κατά της βουλευτίνας Χαλκιδικής του ΣΥΡΙΖΑ, διότι «συμπαραστάθηκε στο κρατητήριο σε ανδρώπους που επιτέθηκαν με όπλα σε φύλακες στις Σκουριές λες κι ήταν ένδοξα τέκνα του κομαντάντε Τσε Γκεβάρα». Ο αμερόληπτος κ. Γκορίτσας, ο οποίος κατά τα άλλα μας εγκαλεί διότι δεν σεβόμαστε τους δεσμούς, ενεδύμητος αυτόκλητος την τήβεννο του δικαστή, δίκασε και καταδίκασε τους συλληφθέντες για την επίδεση στις Σκουριές. «Επιτέθηκαν με όπλα σε φύλακες», έγραψε. Ούτε καν «κατηγορούνται ότι επιτέθηκαν» ή «φέρονται να επιτέθηκαν». Προφανώς, δεν έχει ακούσει τίποτα για το τεκμήριο αδωντήτας κάθε πολίτη, το δεσποισμένο (τύποις έστω) με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανδρώπου, η οποία έχει εισαχθεί και στο ελληνικό Δίκαιο. Ξεπέφετι, έτσι, στο επίπεδο του φτηνού προβοκάτορα και συκοφάντη, προδιδόμενος από το μένος του ενάντια σε όποιον αντιστέκεται.

■ Ξεφτιλίκια

Δεν μπορούσαν με τίποτα να στηρίξουν κατηγορία για νόδευση εγγράφου σε βαθμό κακουργήματος κατά του Παπακωνσταντίνου και τρέχουν τώρα μπας και καταφέρουν να στήσουν κατηγορία για αποιτία σε βαθμό κακουργήματος. Έτσι, αναγκαστικά διά πάνε σε νέα ψηφφοφορία στην Ολομέλεια, για να τηρήσουν τους στοιχειώδεις δικονομικούς κανόνες. Θα τα κάνουν όμως όλα με συνοπτικές διαδικασίες, για να κλείσουν την υπόδεση, επειδή πρέπει πάση δυσία να παραπέμψουν τον Παπακωνσταντίνου στήνοντας φίέστα «κάθαρσης».

Και κάτι ακόμα. Το έγγραφο του γαλλικού υπουργείου Οικονομικών «καίει πολλούς». Τον πρέσβη Χαλαστάνη, για πάρα-δειγμα, που κατέθεσε στην Προανακριτική, ότι αυτός απλά παρέλαβε ένα κλειστό φάκελο και «διά της αφής» κατάλαβε ότι έχει μέσα κάποιο CD, ενώ αποκαλύπτεται τώρα ότι είχε αλληλογραφία με το γαλλικό υπουργείο και υπέγραψε κανονικά την παραλαβή του CD.

Και βέβαια, «καίει» τον Διώτη, ο οποίος έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση για να πει ότι τον εξαπάτησε ο Παπακωνσταντίνου. «Απεκρύβη από εμένα η διαδικασία που ακολουθήθηκε, με συνέπεια μια επίσημη διαδικασία ανταλλαγής στοιχείων και εγγράφων μεταξύ Κρατών να μετατραπεί σε μια άπυπη διαδικασία διακίνησης στοιχείων χωρίς κανέναν δημόσιο και επίσημο χαρακτήρα», ισχυρίζεται τώρα. Να του δυμίσουμε τι έλεγε πριν λίγο καιρό στον Τράγκα (Crash, Οκτώβρης 2012): «Με μια μαπτιά καταλάβαινες ότι αποτελούσε προϊόν υποκλοπής διακινούμενο από μυστικές υπηρεσίες». Κι όταν ο Τράγκας τον ρώτησε: «Επιμένω: Οταν σου έδωσε ο Παπακωνσταντίνου τη λίστα, ρώτησες πώς έφθασε στα χέρια του;», ο Διώτης απάντησε με την αλαζονεία του ειδήμονα ασφαλίτη: «Φαινόταν το πράγμα. Για όποιον έχει στοιχειώδη εμπειρία διωκτικής υπηρεσίας και έρευνας αντιλαμβάνεται τι είναι αυτό που παίρνει».

■ Καθένας με τον πόνο του

«Ούτε η ΝΔ κατέβασε κάποια πρόταση ούτε εμείς φυσικά προς τη ΝΔ. Δεν είμαστε σε καμία επαφή με στελέχη. Απολύτως καμία, δεν υπάρχει δέμα. Αυτοδημιουργήθηκε, ίσως ερμηνεύοντας τις ανάγκες της εποχής, από κάποιους συναδέλφους δημοσιογράφους. Είναι ένα μεγάλο δίλημμα: τι σε συγκινεί περισσότερο, ο γονιός σου ή το παιδί σου?». Αν αφήσουμε τα τελευταία... ποιητικά [και ακαταλαβίστικα], αυτό που μένει από τη δήλωση του τέως βουλευτή, τέως αρχηγού κόμματος Γ. Καρατζαφέρη είναι το... ορδανούχο παράδυτο για την επιστροφή του στη ΝΔ. Δεν έχει τεθεί δέμα, αλλά... δεν αποκλείεται να τεθεί στο μέλλον. Οσο για το «τρελλανώνης», εύκολα μπορεί να το μαζέψει ο πρωταρχής της κωλοτούμπας.

Σε αντίδεση με τον Καρατζαφέρη, που γλείφει δεξιά-αριστερά για λίγα λεπτά ραδιοφωνικής παρουσίας, η Ντόρα αλωνίζει τας Ευρώπας και προσπαθεί να αξιοποιήσει τις επαφές που δημιούργησε όταν ήταν υπουργός Εξωτερικών του Καραμανλή. Στόχος να γίνει η διάδοχος της Δαμανάκη [σε κάνα χρόνο]. Τόσο χαμηλές φιλοδοξίες; Τι άλλο της μένει; Στην Ελλάδα δεν φτουράει με τίποτα, στις Βρυξέλλες μπορεί να δοκιμάσει να χτίσει μια νέα καριέρα.

Ηπροϊσταμένη της 17ης Δασμολογικής Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και ΕΦΚ του υπουργείου Οικονομικών πρέπει να καθήσει στο σκαμνί, κατηγορούμενη για εσχάτη προδοσία. Λίγες μέρες μετά την επιστροφή του πρωθυπουργού από την Κίνα, ο οποίος με άσκες προσπάθειες και υψηλού επιπέδου διπλωματία κατέφερε να προσελκύσει το κινέζικο επενδυτικό ενδιαφέρον, έτσι που ο πάντα δύσπιστος ελληνικός Τύπος ν' αναφωνήσει «έρχονται οι Κινέζοι, αγοράζουν τα πάντα και σώζουν την Ελλάδα», η κυρία προϊσταμένη εξέδωσε το με αριθμό πρωτοκόλλου Δ17Ε5020120Ξ 2013 και ημερομηνία 27.5.2013 έγγραφο, με θέμα «Επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ». Τα Τελωνεία ήλης της χώρας εντέλλονται να εισπράττουν ειδικούς δασμούς αντιντάμπινγκ «στις εισαγωγές επιτραπέζων σκευών από κεραμευτική ύλη, που κατατάσσονται επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ εκ-

προϊόντα αυτά φτάνουν στην ευρωπαϊκή αγορά ακριβότερα σε σχέση με την τιμή πωλήσής τους. Υπάρχει ντάμπινγκ από πλευράς Κινέζων; Με την κλασική έννοια του όρου ντάμπινγκ, όχι. Με τα εξευτελιστικά μεροκάματα που υπάρχουν, έχουν τη δυνατότητα να πουλάνε πιο φτηνά τα προϊόντα τους. Μήπως το ίδιο δεν κάνουν μια σειρά ευρωπαϊκά μονοπάλια που έχουν στήσει εργοστάσια στην Κίνα; Κανένας, όμως, δεν διανοήθηκε να βάλει δασμό αντιντάμπινγκ στις ηλεκτρικές συσκευές που παράγονται στην Κίνα η Siemens. Επομένων, η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν έχει να κάνει με το ντάμπινγκ, ολλά με τον οικονομικό ανταγωνισμό ανάμεσα στον κινέζικο ιμπεριαλισμό και τα βασικά ιμπεριαλιστικά δυναμικά και τα τεράστια αποθέματα πρώτων υλών, έκαναν επενδύσεις στην Κίνα και αποκόμισαν υπερκέρδη. Αυτό,

σημες δηλώσεις, γιατί στη ζωή άλλα θα γίνουν.

Δεν ξέρουμε τι θα γίνει με τα συγκεκριμένα κινέζικα προϊόντα. Σε τι παζάρι μπορεί να ενταχθούν και ποια κατάληξη θα έχει αυτό το παζάρι. Εναι, όμως, βέβαιο, ότι ο οικονομικός πόλεμος ανάμεσα σε κινέζους και ευρωπαίους (γερμανούς σε πρώτη θέση) ιμπεριαλιστές θα συνεχιστεί με αδιάλειπτη ένταση. Αναμένεται, μάλιστα, να δυναμώσει τα επόμενα χρόνια, για συγκεκριμένους λόγους.

Είναι γεγονός ότι οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές έχουν συμμετοχή στη δημιουργία του «κινέζικου θαύματος». Εκμεταλλεύμενοι το φτηνό εργατικό δυναμικό και τα τεράστια αποθέματα πρώτων υλών, έκαναν επενδύσεις στην Κίνα και αποκόμισαν υπερκέρδη. Αυτό,

Ο κινέζο-ευρωπαϊκός πόλεμος και η Ελλάδα

6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 και ex 6912 00 90 (κωδικοί TARIC 6911 10 00 90, 6912 00 10 11, 6912 00 10 91, 6912 00 30 10, 6912 00 50 10 και 6912 00 90 10), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας».

Πιάτα, σερβίτσια, δίσκοι σερβιρίσματος, μύλοι μπαχαρικών, κεραμικά μαχαίρια και μια σειρά άλλα μπιχλιμπίδια κινέζικης προέλευσης θα φορολογούνται με πρόσθετο δασμό αντιντάμπινγκ. Οταν ο πρωθυπουργός συμφώνησε με τον κινέζο ομολογό του να διπλασιαστεί το ελληνοκινέζικο εμπόριο μέχρι το 2015, έρχεται μια γραφειοκράτισσα του υπουργείου Οικονομικών και τινάζει στον αέρα όλη αυτή την πολιτική. Διότι, όταν επιβάλλεις στους κινέζους δασμούς αντιντάμπινγκ, θα σου κάνουν το ίδιο στα δικά σου προϊόντα. Κι όταν επιβάλλεις τέτοιους δασμούς σε φτηνοκουζινικά και μπιχλιμπίδια, τι θα κάνεις με τα κινέζικα αυτοκίνητα; Μήπως αυτός είναι ο λόγος που ακόμα δεν έχει εισαχθεί στην Ελλάδα το κινέζικο SMART, μολονότι και εισαγωγές βρέθηκε και τη σχετική διαφήμιση έκονε;

Η προϊσταμένη, βέβαια, δεν φέρει καμία ευθύνη. Αυτή ήταν υποχρεωμένη να υλοποιήσει «τον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 412/2013 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ (σειρά L 131/15.05.2013) και ισχύει από 16.05.2013». Αν ψάξεις κανείς την Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, θα βρει πολλούς τέτοιους κανονισμούς, με τους οποίους επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ σε διάφορες κατηγορίες προϊόντων κινέζικης προέλευσης. Ετ

■ Εκθεση Κομισιόν

Προπαγάνδα η «ανάπτυξη»

«ΗΕλλάδα ανακτά γρήγορα την ανταγωνιστικότητα κόστους μετά από σημαντικές απώλειες την προηγούμενη δεκαετία. Στα χρόνια πριν από την κρίση, μία σπειροειδής αύξηση των εγχώριων μισθών και τιμών ανέβασε το ελληνικό ονομαστικό μοναδιαίο κόστος εργασίας. Στην περίοδο μεταξύ του 1995 και του 2010, το ελληνικό μοναδιαίο κόστος εργασίας και ο εναρμονισμένος δείκτης τιμών καταναλωτή αυξήθηκαν κατά 21.1% και 17% αντίστοιχα, σχετικά με τους εταίρους της ζώνης του Ευρώ. Για να προσέγγιση μία δυνατότερη ελληνική εξαγωγική βάση που θα μπορεί να ανταγωνίζεται τις διεθνείς αγορές, για να μειωθεί την εξάρτηση από τις εισαγωγές και να περιορίσει το ελληνικό έλειμμα των τρέχουσών συναλλαγών, η αντιστροφή αυτών των προηγούμενων μισθολογικών και πμαριθμικών υπερβολών, έχει γίνει ζωτικός στόχος του σταθεροποιητικού προγράμματος για την Ελλάδα. Μέχρι το 2014 η Ελλάδα θα έχει ανακτήσει την ανταγωνιστικότητα του 1995, σχετικά με τη ζώνη του Ευρώ. Υποστηρίζομενη από ευρείς δομικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας, όπως η ευρύτερη χρήση των αποκεντρωμένων μισθολογικών διαπραγματεύσεων, οι μειώσεις στον ελάχιστο μισθό και η μείωση των στα άλλα μη μισθολογικά κόστη, η αμοιβή ανά υπαλλήλο έπεισε κατά 1% από το 2012 και αναμένεται να μειωθεί κατά 1% το 2013 και -1.5% το 2014. Αυτές οι μειώσεις δεν έχουν ακόμα πλήρως αντανακλαστεί στις τιμές.

Το απόστασμα προέρχεται από την έκθεση της Κομισιόν με τίτλο «Το δεύτερο οικονομικό ρυθμιστικό πρόγραμμα για την Ελλάδα – δεύτερη αναθεώρηση – Περιστασιακά έγγραφα No.148» (The Second Economic Adjustment Programme for Greece, Second Review - Occasional Papers 148, May 2013). Τί μας λέει η Κομισιόν; Οτι οι εργαζόμενοι έβγαζαν πολλά τα χρόνια πριν από την κρίση (θυμόσαστε, την περίοδο της «προφαστικής σύγκλισης»), με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι τιμές και να γίνει η Ελλάδα λιγότερο ανταγωνιστική. Επαναλαμβάνει, δηλαδή, το γνωστό παραμύθι που θελει τις τιμές να καθορίζονται από τους μισθούς, αφήνοντας στο απυρόβλητο τα κέρδη των καπιταλιστών. Γιατί η αύξηση των μισθών δεν οδηγεί υποχρεωτικά στην αύξηση των τιμών.

Από τη σπηλιά που μισθοί και κέρδη μοιάζουν με συγκοινωνούντα δοχεία (όσο αυξάνεται το ένα μειώνεται το άλλο), οι τιμές θα μπορούσαν να μείνουν ίδιες ή ακόμα και να μειωθούν, αν μειώνονταν ανάλογα τα κέρδη των καπιταλιστών. Κανές όμως δεν κατηγορεί τους καπιταλιστές για την αύξηση των τιμών, όταν δεν μειώνουν τα κέρδη τους. Μόνο τους εργάτες κατηγορούν. Όμως, εκτός από το παραμύθι, υπάρχει και ο δράκος. Κι αυτός ακούει στο όνομα επιπλέον μείωση των μισθών. Τι προβλέπει η Κομισιόν; Οτι οι μισθοί θα πέσουν ακόμη περισσότερο το 2013 (κατά 7%, αντί του 4.2% που υπολόγισαν για το 2012), ενώ η μείωση θα συνεχιστεί και το 2014. Επαναλαμβάνουμε αυτό που έχουμε πει πολλές φορές από τις στήλες της «Κόντρας»: Δεν μας ενδιαφέρουν τα ποσοστά μείωσης που αναφέρουν οι κομισάριοι (αυτά είναι υποεκτιμημένα). Μας ενδιαφέρουν όμως οι τάξεις. Ποιο είναι το αποτελέσμα μέχρι σήμερα; «Με χαμηλότερα εργατικά κόστη, τα ελληνικά προϊόντα αναμένεται να ανταγωνιστούν πιο αποτελεσματικά τόσο στην εγχώρια όσο και στην διεθνή αγορά και οι επενδύσεις στην Ελλάδα θα γίνουν μία αυξανόμενη ελκυστική επιλογή», λέει η έκθεση.

Γίνετε Κινέζοι, Μπαγκλαντεσιανοί, Ινδοί, για να έρθουμε να επενδύσουμε, λένε οι ευρωπαίοι «εταίροι». Ταυτόχρονα, όμως, υπογραφμίζουν: «Ωστόσο, παρά αυτή την πρόσδοτο, η Ελλάδα έχει ακόμα χάρο για να δυναμώσει τον εξαγωγικό της τομέα». Διότι «από το 2000 μέχρι το 2012, οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών αυξήθηκαν κατά 8.8% του ΑΕΠ στην ΕΕ και μόλις 2.1% στην Ελλάδα. Επομένως η Ελλάδα ήταν η χώρα της ΕΕ με το μικρότερο ποσοστό εξαγωγών ως προς το ΑΕΠ το 2012, όπως ήταν και το 2000. Οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών των μόλις 52 δισ. Ευρώ το 2012 ήταν περίπου 10 δισ. Ευρώ λιγότερες από τις εισαγωγές, αφήνοντας την Ελλάδα με ένα σημαντικό εμπορικό έλειμμα. Ενώ η Ελλάδα τα πήγε καλά με τις εξαγωγές καυσίμων,* η απόδοση των υπόλοιπων εξαγωγών αγαθών είναι αδύνατη. Για παράδειγμα, οι εξαγωγές έπεισαν από το 4.7% του ΑΕΠ το 2000 στο 3.8% του ΑΕΠ το 2012, το χαμηλότερο επίπεδο μέσα στις χώρες της ΕΕ μετά από την Κύπρο. Οι υπηρεσίες συμβάλουν στην αδύναμη απόδοση των εξαγωγών. Οι εξαγωγές υπηρεσιών μειώθηκαν από το 14.4% του ΑΕΠ στο 12.7% του ΑΕΠ της Ελλάδας από το 2000 μέχρι το 2012, ενώ αυξήθηκαν από το 8.1% του ΑΕΠ στο 10.9% του ΑΕΠ στην Ε.Ε. Σαν αποτέλεσμα, η Ελλάδα έπεισε από την 11η στην 16η θέση με όρους ποσοστού εξαγωγών υπηρεσιών προς ΑΕΠ μέσα στην ΕΕ».

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Οτι ο ελληνικός καπιταλισμός τραβά την κατηφόρα και οι όποιες προσδοκίες αύξησης των εξαγωγών παρέμειναν παραμύθια της Χαλιμάς. Η περιβόλητη «ανταγωνιστικότητα» των ελληνικών προϊόντων παραμένει μόνο στα όνειρα κάποιων αφελών ή στα χειλικά πολιτικών απατεώνων. Την ίδια στιγμή, ολοένα και περισσότεροι αδυνατούν να ξεπληρώσουν τα δάνεια τους. Τα δάνεια που είτε έχουν καταπέσει είτε βρίσκονται στα πρόθυρα να καταπέσουν έφτασαν το 24.2% του συνόλου των δανείων στο τέλος του 2012, από 16.5% που ήταν το 2011. Πάνω από τα μισά από αυτά τα δάνεια (το 57.3% για την ακρίβεια) τα οφείλουν επιχειρήσεις. Ποια «ανάπτυξη», λογότον, μπορεί να περιμένει ο εργαζόμενος;

* Οι ανοργάνωστες της «Κόντρας» θα θυμούνται πώς έγινε αυτή η κομπίνα φουσκώματος των εξαγωγών καυσίμων: Με... δημιουργική λογιστική, όπως έχουμε αποδείξει.

■ Κρατικό χρέος

Εργαλείο υπερεκμετάλλευσης και εξαθλίωσης

Δεν είναι η πρώτη φορά που ασχολούμαστε με τη μεγάλη ληστεία του εργαζόμενου και σικλρά εικεταλλεύσμενου ελληνικού λαού από το χρηματιστικό κεφάλαιο. Εχουμε δειξει ότι ιστορικά, από την εποχή ακόμη που το καπιταλιστικό σύστημα έκανε τα πρώτα του βήματα, το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του χρηματοποίησαν το λεγόμενο δημόσιο χρέος για να ξεζουμίζουν την εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους. Ο Μαρξ αναφέρεται ως εξής σ' αυτή την τάση, στον πρώτο τόμο του μνημείου του «Το Κεφαλαιο»:

«Το σύστημα της δημόσια πόστης, δηλ. των κρατικών χρεών, που τις αρχές του της ανακαλύπτουμε κιόλας στο μεσαίωνα στη Γένουα και στη Βενετία, διαδόθηκε σ' όλη την Ευρώπη στη διάρκεια της περιόδου της μανιφακτούρας. Το αποκιακό σύστημα με το θαλάσσιο εμπόριο του και με τους εμπορικούς του πολέμους του χρησίμευσε σαν θερμοκήπιο. Ετσι στέριωσε πρώτα στην Ολλανδία. Το δημόσιο χρέος, δηλ. το ξεπούλημα του κράτους –αδιάφορο αν είναι απολυταρχικό, συνταγματικό ή δημοκρατικό κράτος– βάζει τη σφραγίδα του στην κεφαλαιοκρατική εποχή» (Το Κεφαλαιο, τόμος Α, σελ. 778, η έμφαση δική μας).

Μέχρι τα τέλη του 2009, το δημόσιο χρέος χρησιμοποιήθηκε από το χρηματιστικό κεφάλαιο για να αποκομίσει υπερκέρδη. Σταματήσαμε στο 2009, γιατί από το Μάιο του 2010, με την υπογραφή του πρώτου αποκιοκρατικού Μνημονίου, το χρηματιστικό κεφάλαιο, χρησιμοποίησε το δημόσιο χρέος, όχι μόνο για να αποκομίσει υπερκέρδη (χωρίς να παράγει και να ρισκάρει τίποτα), αλλά και για να «κινεζοποιήσει» την εργαζόμενη ελληνική κοινωνία.

Στο 6460 φύλλο της «Κ» είχαμε παραθέσει έναν πίνακα με τα τοκοχρεούλιστα που πληρώσαμε στο χρηματιστικό κεφάλαιο την περίοδο 1991-2011. Σταματώντας, όπως προαναφέραμε, στο 2009, μιας και την επόμενη χρονιά άρχισε το ξεθεμέλιωμα των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, διαπιστώντας ότι από το 1997 μέχρι το 2009 πληρώσαμε στο χρηματιστικό κεφάλαιο για το τοκοχρεούλιστα 545.928 εκατ. ευρώ και για τόκους 168.226 εκατ. ευρώ, ενώ το δημόσιο χρέος το Δεκέμβρη του 2009 ανερχόταν σε 298.524 εκατ. ευρώ. Αν οθροίσουμε τα τοκοχρεούλιστα που κατακόρυψαν μετά την πρόσδοτη περίοδο 1991-2009, θα πέσει στα 17.511 εκατ. ευρώ, που είναι κατακόρυφη πτώση σε σχέση με το 2009, που ήταν 22.293 εκατ. ευρώ.

Επανερχόμαστε στο δημόσιο χρέος, για να παρακολουθήσουμε την πορεία του και ν' αποδείξουμε για μια φορά ακόμη, ότι αυτό χρησιμοποιείται από το χρηματιστικό κεφάλαιο σε μόνιμη βάση, για να αποκομίζει υπερκέρδη, ενώ χρησιμοποιήθηκε επιπλέον για να καλυφθεί η βίαιη κινεζοποίηση της εργαζόμενης κοινωνίας. Παρά την κινεζοποίηση, όμως, το δημόσιο χρέος παραμένει σε υψηλά επίπεδα.

Οπως προαναφέρθηκε, το Δεκέμβρη του 2009 το δημόσιο χρέος ανερχόταν σε 298.524 εκατ. ευρώ. Το Μάιο του 2010 υπογράφτηκε το Μνημόνιο-1 που συνόδευε ένα δάνειο ύψους 110 δισ. ευρώ (με τους γνωστούς αποκιοκρατικούς όρους). Από το ποσό συτού του δανείου τελικά εκταμιεύτηκαν μόνο 73.200 εκατ. ευρώ μέχρι το Γενάρη του 2012. Το Μάρτη του 2012 υπογράφηκε το αποκιοκρατικό Μνημόνιο-2, πακέτο με νέα δανεια

■ Με γερμανο-γαλλική σφραγίδα

Δουλεμπόριο νέων στην «κινέζικη» ΕΕ

Τίτλος: «Βέτο στην ανεργία των νέων». Υπότιτλος: «Ένα ευρωπαϊκό New Deal για να μη γίνει θύμα της κρίσης μια ολόκληρη γενιά». Αν σκεψτήκατε ότι πρόκειται για άρθρο του Αλέξη Τσίπρα σε κάποια ελληνική ή ξένη εφημερίδα, πέσατε έξω 100%. Άλλωστε, ο Τσίπρας μιλάει για «νέο σχέδιο Μάρσαλ», φράση που έχει ξεπατικώσει από τον Σόιμπλε, ο οποίος τη χρησιμοποίησε πρώτος' ένα Euro-group τον Ιούνη του 2011. Εν προκειμένω έχουμε πιο πρωθυμένες θέσεις, αφού το New Deal είναι απέραντος πιο ελκυστικό από το σχέδιο Μάρσαλ, από το οποίο ειδικά ο ελληνικός λαός δεν έχει και τις καλύτερες αναφορές, καθώς συνοδεύτηκε με την αναγόρευση των δωσιλόγων σε καθωστρέπει επιχειρηματίες, με τον άγριο διωγμό των κομμουνιστών και προοδευτικών Ελλήνων.

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στη γαλλική *Le Monde* (αναδημοσίευση από Τα Νέα) και υπογράφεται από τους Ούρσου-

λα φον ντερ Λέιεν, Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, Μισέλ Σαπέν και Πιέρ Μοσκοβισί, υπουργούς Εργασίας και Οικονομικών της Γαλλίας και της Γερμανίας. Οι υπογράφοντες δεν είναι Βρούτσηδες για να λένε διάφορες παπαριές με ύφος ιεροκήρυκα της δεκαετίας του '60, αλλά πρωτοκλασάτοι υπουργοί των δυο ηγετικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρωζώνης. Το κοινό τους άρθρο στη *Monde* ήταν συμπληρωματικό της μεγάλης τριήμερης φιέστας που οργανώθηκε στο Παρίσι, με τυπικό διοργανωτή το Ινστιτούτο Μπεργκρουέν για τη Διακυβέρνηση, αλλά στην πραγματικότητα με πρωτοβουλία της γαλλικής και της γερμανικής κυβέρνησης, οι οποίες σηματοδότησαν μ' αυτή την τριήμερη φιέστα, τα δεκάδες δημοσιεύματα στον ευρωπαϊκό Τύπο, τις δηλώσεις και τις συνεντεύξεις των κυβερνητικών στελεχών, μια εκστρατεία... αγάπτης για τους άνεργους νέους της ΕΕ, πίσω από την οποία κρύβεται η άγρια βουλιμία του ευ-

ρωπαϊκού κεφαλαίου για εργάτες-δούλους.

«Σήμερα ξεκινάμε τη μάχη μας εναντίον της ανεργίας των νέων», διακήρυξε ο Ολάντ στην εναρκτήρια ομιλία του στη φιέστα. Ο ίδιος έκανε αναφορά σε «κατάσταση έκτακτης ανάγκης», διότι στα δημοσιονομικά έχει παρατηρηθεί πρόοδος, όμως η ανάπτυξη είναι μηδενική και η ανεργία αφόρητη. «Το σημαντικό είναι να επιστρέψουν η ελπίδα και η ανάπτυξη», τόνισε ο γάλλος πρόεδρος, ενώ ανάλογες απόψεις εξέφρασαν οι Φον ντερ Λέιεν, Σόιμπλε, Σαπέν και Μοσκοβισί, που συζήτησαν σε στρογγυλό τραπέζι με συντονιστή τον πρώην υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας Ζακ Αταλί. Η ανάπτυξη, βέβαια, αυτή τη στιγμή δεν φαίνεται στον ορίζοντα (κι αυτό το ξέρουν όλοι τους), όμως την ελπίδα εκτιμούν ότι μπορούν να την πουλήσουν, δημιουργώντας μ' αυτή ένα λαμπερό περιβλήμα για το σύγχρονο δουλευτό των νέων.

Άλλαξαν, μήπως, απόψεις οι πολιτικοί εκπρόσωποι του γερμανικού και του γαλλικού ιμπεριαλισμού; Οι τέσσερις υπουργοί από την αρχή κιόλας του κοινού τους άρθρου διακηρύσσουν ότι «η κοινή προσπάθεια που κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε την κρίση, η οποία χτύπησε την Ευρώπη πριν από τρία χρόνια, είναι έτοιμη να αποδώσει καρπούς», ενώ δεν παραλείπουν να τονίσουν ότι «η δημοσιονομική πειθαρχία έγινε αναπόφευκτη εξαιτίας της εκτίναξης του χρέους». Δεν πρόκειται, λοιπόν, για αλλαγή πολιτικής. Μήπως, όμως, η πολιτική της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας συμπληρώνεται με κάποιες αναπτυξιακές ανάσες, που θα λεγε σε και ο Σαμαράς;

Εκείνο που κάνουν οι τέσσερις υπουργοί είναι να αποθεώνουν την «κινεζοποίηση», γράφοντας: «Παραλλήλα, για να αντιμετωπίσουμε τη μείωση της ανταγωνιστικότητάς τους, την οποία ανέδειξε η κρίση, οι Ευρωπαίοι υιοθέτησαν μια πολιτική ενεργητικής και τολμηρής δομικής μεταρρυθμίσης. Αυτή η μεταρρυθμιστική πολιτική είναι η μόνη που μπορεί να αντιμετωπίσει την πρόκληση ενός σκληρού και μη αναστρέψιμου παγκόσμιου ανταγωνισμού. Με αυτή την προσέγγιση έθεσαν στο στόχαστρο όχι τα συμπτώματα αλλά τις ρίζες της κρίσης και τα δομικά της αίτια, θέτοντας τις βάσεις της επιτροφής στη διαρκή ανάπτυξη».

Πιο καθαρά δε θα μπορούσαν να τα πουν. Για όποιον, βεβαίως, αντιλαμβάνεται στοιχειώδως την πολιτική γλώσσα. Επειδή αντιμετωπίζουμε παγκόσμιο ανταγωνισμό κι αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει, στραφήκαμε αναγκαστικά ενάντια στο εργασιακό κεκτημένο, χτυπήσαμε άγρια τους μισθούς, τις εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά συστήματα και έτσι θέσαμε τις βάσεις για ν' αντέξουμε αυτόν τον ανταγωνισμό, λένε οι γερμανοί και γάλλοι υπουργοί. Πού είναι το καινούργιο στην πολιτική τους; Αυτό έρχεται αμέσως μετά, όταν γράφουν: «Για εμάς, τους υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας της Γερμανίας και της Γαλλίας, η μεταρρυθμιστική προσπάθεια πρέπει να ενισχυθεί από μια νέα φιλοδοξία υπέρ της απασχόλησης και της ανάπτυξης, η οποία θα συνοδεύει τις βαθιές αλλαγές που έφεραν τα δομικά μέτρα».

Αυτή η «νέα φιλοδοξία» δεν

είναι παρά ένα πανευρωπαϊκής εμβέλειας πρόγραμμα επιδοτήσεων προς τις επιχειρήσεις για να προσλάβουν νέους. Εμείς εδώ στην Ελλάδα έχουμε εμπειρία από τέτοια προγράμματα, καθώς έχουν ξεκινήσει εδώ και λίγο καιρό στη χώρα μας. Είναι τα δουλεμπορικά προγράμματα με τους «ωφελούμενους», οι οποίοι θα κάνουν πέντε μήνες «πρακτικής ασκησης». Αυτοί οι νέοι θα μετατρέπονται εθελουσίως σε δούλους, με την ελπίδα ότι μπορεί να προσληφθούν μόνιμα. Αυτή η συγχρονή δουλεία μετατρέπεται σε πανευρωπαϊκό πρότυπο και τα διάφορα προγράμματα «εκπαίδευσης και πρακτικής ασκησης» θα λειτουργούν σαν μοχλός πίεσης για τη μείωση των εργατικών μισθών και τη διόλυση των εργασιακών σχέσεων.

ΥΓ1: Από την ελληνική κυβέρνηση δεν προσεκλήθη κανένας στη φιέστα του Παρισού. Εντάξει, ο Βρούτσης δεν υπήρχε περίπτωση να κληθεί, γιατί μπορεύει να μπερδεύονται οι επίσημοι και να τον περνούσαν για γκαρούν. Ο Σαμαράς, όμως, πώς και δεν κατάφερε να είναι εκεί; Προφανώς επειδή προσκλήθηκαν όχι θεσμικοί εκπρόσωποι (πρωθυπουργοί και υπουργοί), αλλά «προσωπικότητες». Τέτοιες θεωρήθηκαν ο Ραχόι (αλλά και ο απόμαχος Φελίπε Γκονθάλεθ), ο Μόντι, ο Ντελόρ, ο Σουλτς και προφανώς όχι ο Σαμαράς.

ΥΓ2: Από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ δεν είδαμε καμιά αντίδραση. Ούτε καν ένα σχόλιο της λαϊλιστικής τομεάρχου Ρένας Δούρου. Η αμηχανία κατέστη προφανέστατη. Δεν είναι και λίγο να σου «κλέβουν» τα συνθήματα (και τις παπαριές) οι «ιδεολογικά αγγυλωμένοι» νεοφιλελεύθεροι. Αφήστε που η παρουσία των Ραχόι-Γκονθάλεθ (δηλαδή εκπροσώπων των δύο μεγάλων πολιτικών ρευμάτων εξουσίας της Ισπανίας) έκανε σκόνη και την κάλπικη θεωρία της «συμμορίας του Νότου» (εκτός αν η «συμμορία του Νότου» θα γίνει με Ελλάδα, Πορτογαλία και... Μάλτα).

ΥΓ3: Στις 22 Μάη, η ΓΣΕΕ εξέδωσε ανακοίνωση για να διαμαρτυρηθεί ότι διάφορα ιδιωτικά KEK εξαπάτησαν τους «ωφελούμενους», λέγοντάς τους ότι μπορούν να τους εξασφαλίσουν θέση «πρακτικής ασκησης». Οχι, δεν την ενόχλησε το δουλεμπόριο τη ΓΣΕΕ. Την ενόχλησε που τα ιδιωτικά KEK πήραν τη μπουκιά από το στόμα του δικού της KEK. Γ' αυτό και εξέδωσε «συνοπτικό Οδηγό Πληροφόρησης-Ενημέρωσης» των νέων που πάλενε για το δουλεμπόριο.

■ Προβόπουλος

Η κινεζοποίηση όρος για την ανάπτυξη

Στην ετήσια έκθεσή του ο διοικητής της ΤΤΕ Γ. Προβόπουλος δεν συμμερίζεται τον ενθουσιασμό του συναδέλφου του (τραπεζίτη) Γ. Στουρνάρα, που διακηρύσσει συνεχώς ότι η ανάπτυξη ξεκινά τους τελευταίους μήνες του 2013 και σταθεροποιείται το 2014. Δεν τον «καίει», όμως, γιατί δε θέλει να «κάψει» ολόκληρη την προπαγάνδα της φεύγτηκης αισιοδοξίας, που εκπορεύεται από το μέγαρο Μαξίμου. Επιλέγει μια σιβυλλική διατύπωση: «Υπάρχουν σήμερα ενδείξεις ότι η οικονομία εξιστρορροπεί –σε χαμηλά επίπεδα παραγωγικής δραστηριότητας– και ότι είναι δυνατό να ανακάμψει τον επόμενο χρόνο». Ο Προβόπουλος έφει την πραγματικότητα, ξέρει τις εκτιμήσεις διεθνών οίκων, όπως η Moody's, που προβλέπουν για την Ελλάδα ύφεση και το 2014 και ασφαλώς γνώριζε και την εκτίμηση του ΟΟΣΑ για ύφεση 1,2% το 2014 (η έκθεση του ΟΟΣΑ δημοσιεύτηκε την ίδια μέρα με την έκθεση της ΤΤΕ - δες σημείωμα στη σελίδα 16). Γ' αυτό και γράφει «είναι δυνατόν», ώστε όταν προκύψει η ίδια σε περίεργη τρόπο την εκθέση του διοικητή της ΤΤΕ, «ο στόχος του Μνημονίου που υιοθετήθηκε το Φεβρουάριο του 2012, για μείωση του κόστους εργασίας την τριετία 2012 - 2014 κατά 15%, εκτιμάται με βάση τους ανωτέρω υπολογισμούς ότι θα υπερκαλυφθεί, καθώς η σωρευτική μείωση την εν λόγω τριετία αναμένεται να φτάσει το 19,2%! Δεν νομίζουμε ότι χρειαζόμαστε άλλους μάρτυρες. Η ανάπτυξη έχει ως προύποθεση το τσάκισμα των μισθών.

Εκείνο, όμως, που ενδιαφέρει τον Προβόπουλο δεν είναι ο χρόνος λήξης της καπιταλιστικής

Εξετάσεις με βαρύ άρωμα πολιτικής

Ως τα δυσκολότερα θέματα των τελευταίων ετών χαρακτηρίστηκαν τα Μαθηματικά κατεύθυνσης από τη Μαθηματική Εταιρία. Μεγάλης δυσκολίας επίσης ήταν και τα Μαθηματικά γενικής παιδείας, απαιτητικά τα Αρχαία, δύσκολη η Φυσική με κάποιο θέμα δημοσιευμένο σε ιστότοπο εσωτερικής συζήτησης μεταξύ φυσικών, κ.ο.κ.

Πού το πάει, αλήθεια η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων; Και για να πούμε την αλήθεια, πού το πάει το υπουργείο Παιδείας, αφού είναι εκείνο που αθέστα δίνει τις σχετικές οδηγίες; Μήπως θελει να δημιουργήσει πληθώρα αποτυχόντων (θαυμάσια ευκαιρία για την επαναφορά της βάσης του 10), που σε συνδυασμό με τις σαρωτικές καταργήσεις τημάτων θα αφήσει απέξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση χιλιάδες υποψήφιους;

Σημειώνουμε ότι ακόμη και τώρα δεν έχει ονακοινωθεί επίσημα ο φετινός οριθμός εισακτέων! Ενώ ακόμη δεν έχει πάρει την οριστική του μορφή και ο νέος «χάρτης» της τριτο-

βάθμιας εκπαίδευσης, μετά την επέλαση του «σχεδίου Αθηνών», καθόσον τα σχετικά ΠΔ βρίσκονται ακόμη στο Σ.Ε. Είναι φανερό ότι ακόμη τα πράγματα «μαγειρεύονται».

Για πολλοστή φορά παρακολουθούμε μια ακόμη προσπάθεια του συστήματος να χτυπήσει άγρια την τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Ο αστιομός δεν παραιτείται από το στόχο του, παρόλο που οι έως τώρα απόπειρες έχουν πέσει στο κενό. Η εργαζόμενη κοινωνία δείχνει, όμως, ότι τώρα να έχει αντιστάσεις στο θέμα αυτό.

Οπως μαθαίνουμε, δε, θα έχουμε και επιτάχυνση των διαδικασιών των «αναγκαίων μεταρρυθμίσεων για την αναβάθμιση του Λυκείου» (δελτίο Τύπου ΔΗΜΑΡ 23/5). Κοντολογίς, μέσα στο καλοκαίρι, όταν η εκπαιδευτική κοινότητα θα είναι σε διακοπές θα της έρθουν κατακούτελα και οι αλλογές στο Λύκειο. Που σύμφωνα με όσα διαρρέουν θα πατούν πάνω στα προηγούμενα σχέδια που επεξεργάστηκαν οι γνωστές επιπροπές της

φράου Διαμαντοπούλου και κατόπιν του Μπαμπινιώτη. Θα είναι δηλαδή μια παραλλαγή «της μεταρρυθμίσης Αρσένη», που γέννησε το μαζικότατο μαθητικό κίνημα του «κάτσε καλά Γεράσιμε». Με εξετάσεις πανελλαδικού τύπου και στις τρεις τάξεις του Λυκείου. Η αποθέωση των ταξικών φραγμών, που θα ρίχνουν στον Καιάδα χιλιάδες παιδιά, ειδικά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Το υπουργείο Παιδείας με τα δύσκολα και απαιτητικά θέματα των εξετάσεων, με τις πρωσθούμενες αλλαγές στο Λύκειο, με το σαρωτικό τουσούναμι της «Αθηνάς» στέλνει το μήνυμα: το ανώτερο κομμάτι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (Λύκειο), το Πανεπιστήμιο είναι μόνο για λίγους και εκλεκτούς. Οι υπόλοιποι ας αρκεστούν στο εννιάχρονο σχολείο και πολύ τους είναι. Διότι αυτό απαιτούν το άγριο μαχαίρι στις δημόσιες δαπάνες για την Παιδεία και οι σημερινές ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς για τη μεγάλη μάζα των μισειδικευμένων καταρτίσμων απα-

σχολήσιμων ή ανέργων.

Η πρακτική αυτή φουσκώνει τα πναί των φροντιστηρίων. Η παραπαιδεία «τρέφεται» από το μεγάλο βαθμό δυσκολίας και την απαιτητικότητα των θεμάτων των πανελλήνιων εξετάσεων. Το δημόσιο σχολείο, ο εκπαιδευτικός απαξιώνωνται, αφού υπό τις δεδομένες συνθήκες αδυνατούν να παρακολουθήσουν τις απαιτήσεις τούτης της εξεταστικής καρμανιόλας.

Κι επειτα το υπουργείο ολοφύρεται τάχαμου για τους μαθητές και στήνει στον τοίχο τους καθηγητές και τους ντύνει στο χακί, γιατί τόλμησαν να έχουν την ιδέα να απεργήσουν μέσα στις εξετάσεις και να αμφισβήτησουν διά της πράξης τους αυτόν τον «ύψιστο» για το αστικό σύστημα θεσμό.

ΥΓ: Πριν από λήγο καιρό, το υπουργείο Παιδείας επέβαλε εξετάσεις από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο και από το Γυμνάσιο στο Λύκειο στα Πρότυπα-Πειραματικά Σχολεία, ισχυριζόμενο ότι αυτές θα προάγουν και ενισχύσουν την «αριστεία» στα σχολεία

αυτά (παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των γονιών των μαθητών τους). Σημειώναμε τότε ότι το γεγονός αυτό αποτελεί πρόσγεγελο μιας συνολικότερης πολιτικής αντιληφτης και πρακτικής για το δημόσιο σχολείο, που χαρακτηρίζεται από την ένταση των ταξικών φραγμών. Τότε το υπουργείο προσπάθησε να αποφύγει τις αντιδράσεις, λέγοντας ότι πρόκειται απλά για κάποια τεστ επί των γενικότερων γνώσεων των μαθητών, που δεν απαιτούν ιδιαίτερη προετοιμασία. Τώρα, οι Σύλλογοι Γονέων των Προτύπων Πειραματικών Σχολείων καταγγέλλουν ότι τα προτεινόμενα ενδεικτικά θέματα από την Διοικούσα Επιτροπή των Προτύπων Πειραματικών Σχολείων «δεν αποτελούν σε καμιά περίπτωση τεστ δεξιοτήτων» και «απαιτούν σοβαρή μελέτη και προετοιμασία, κατ' αναλογία με τις πανελλήνιες εξετάσεις, το μοντέλο των οποίων ουσιαστικά μεταφέρεται με πρόχειρο τρόπο, 3 και 6 χρόνια νωρίτερα (για το Γυμνάσιο και το Δημοτικό αντιστοίχως), σε μαθητές μικρότερης ηλικίας».

■ Υποχρεωτικές μεταθέσεις Χιλιάδες εκπαιδευτικοί στις μαύρες λίστες

Με μπακαλίστικο τρόπο (λαμβάνοντας υπόψη την αύξηση του διδακτικού ωραρίου κατά δύο ώρες, με μια απλή διάφρεση των συνολικών ωρών διδασκαλίας ανά ειδικότητα με το 20, που είναι υποτίθεται ο μέσος όρος διδασκαλίας ανά καθηγητή, λαμβάνοντας υπόψη μόνο την πρώτη ανάθεση ειδικότητας και πετεώντας στα σκουπίδια άλλους παράγοντες, όπως η ιδιαιτερότητα κάθε σχολείου, το μειωμένο ωράριο των διευθυντών, το στοιβαγμα των μαθητών σε πολυτηρή τημάτων των 25 και 30 μαθητών στα αστικά κέντρα, κ.λπ.) καταρτίζονται οι πίνακες με τους «πλεονάζοντες» καθηγητές, που θα υποχρεωθούν να υποστούν το μαρτύριο των υποχρεωτικών μεταθέσεων και εις το εγγύς μέλλον της απόλυτης.

Σύμφωνα με όσα καταγγέλλονται (πηγή alfavita.gr) στο νομό Ημαθίας «περισσεύουν» πάνω από 305 καθηγητές (αναφέρονται μόνο οι ειδικότητες με τους περισσότερους «πλεονάζοντες», όπως φιλόλογοι, μαθηματικοί, φυσικοί, χημικοί, γυμναστές, ογγυλικής, γαλλικής, γερμανικής, οικονομολόγοι, καθηγητές πληροφορικής, κ.λπ.). Στην Ανατολική Αττική 700 από τους 3.500 υπηρετούντες οργανικά χάνουν την οργανική τους θέση και παραδίδονται στο έλεος του περιφερειακού Διευθυντή και του υπουργείου Παιδείας. Στο Ρέθυμνο «πλεονάζει». Στη Θεσσαλονίκη στις λίστες μπαίνουν πε-

ρίπου 2.000 καθηγητές, κ.ο.κ.

Το γαϊτανάκι των «υπεράριθμων» δεν έχει τέλος. Και θα αινηθεί κι αλλο, αν πάρουμε υπόψη μας και το νέο κύμα των συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων και τημάτων που θα έχουμε και τις επόμενες χρονιές.

Είναι δεδομένο ότι σε λήγο θ' αρχίσει να οργιάζει ενορχηστρωμένα και κατευθυνόμενη από το υπουργείο Παιδείας και η γκεμπελική προπαγάνδα για εκπαιδευτικούς-τεμπέληδες, που είναι βάρος στον κρατικό προϋπολογισμό και πρέπει να πάρουν την άγουσα.

Το νομοθετικό πλαίσιο το έχει ήδη στα σκαριά ο ΔΗΜΑΡίτης Μανιτάκης-πρωτεργάτης της εξόντωσης των δημόσιων υπάλληλων. Οσονούπω και η ρύθμιση για τους υπάλληλους των ΝΠΔΔ και του στενού δημόσιου τομέα, που τώρα μπαίνουν μόνο σε διαθεσμότητα όπων οι θέσεις τους καταργούνται, θα αναθεωρηθεί επί τα χείρων.

Γιατί το προσχέδιο νόμου με τίτλο «Οργάνωση Δημόσιας Διοίκησης και άλλες διατάξεις», βάλλει ευθέως κατά τους αστικούς συντάγματος και ειδικά κατά τους άρθρους 103 που κατά κάποιο τρόπο κατοχύρων τους μόνιμους δημόσιους υπάλληλους που είχαν οργανική θέση. Ενώ με το ίδιο νομοσχέδιο δίνεται το δικαίωμα στον υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και στον συναρμόδιο υπουργό να νομιθετούν συνέχεια μέσω Προεδρικών Διαταγμάτων και να καταργούν οργανικές θέσεις («Κόντρα», αρ. φύλ. 730).

Για να πετσοκόψει τους μισθούς των εργαζομένων της διοίκησης του Κολλεγίου χρησιμοποιεί ως πρόσχημα την οικονομική κρίση και τη δυσκολία των γονιών να ανταποκριθούν στις οικονομικές υποχρεώσεις τους έναντι του Κολλεγίου. Ολα τούτα είναι εξοργιστικά αν πάρει κανές υπόψη του τα δεδομένα που αναφέρει η ΟΙΕΛΕ και το γεγονός ότι στο σχολείο αυτό στέλνει τα παιδιά της η αφρόκρεμα της αστικής τάξης. Απλά, οι καπιταλιστές της ιδιωτικής εκπαίδευσης δε θέλουν να μειώσουν στο παραμικρό τα κέρδη τους -ακόμη κι αν πάρουμε ως δεδομένην την περίπτωση κάποιες μεσοαστικές οικογένειες να αντιμετωπίζουν πρόβλημα με τα διδακτρικά των παιδιών τους. Πρώτιμον να βγάλουν τη «φύρω» από τους μισθούς των εργαζομένων τους, οδηγώντας τους σε περαιτέρω εξαθλίωση, απειλώντας τους ουσιαστικά με την παραμικρά της απόλυτης μεταθέσεις σε περίπτωση που αυτοί αντισταθούν.

Η πράξη αυτή της διοίκησης του Κολλεγίου Αθηνών (του Ελληνοαμερικανι-

κού Εκπαιδευτικού Ιδρύματο

Η βαρβαρότητα δεν έχει τέλος

Αν δεν είχαν σύμμαχο ολόκληρο το σύστημα των αστικών ΜΜΕ, ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα θα είχαν καταγράψει μια μεγάλη προπαγαδιστική ήττα, λίγο πριν το ταξίδι του πρώτου στην Κίνα. Διότι πάνω που είχαν στήσει μια εκστρατεία, σύμφωνα με την οποία το Μνημόνιο όπου να 'ναι τελειώνει και η ανάπτυξη όπου να 'ναι ξεκινάει, ήρθε η Κομισιόν με την έκθεσή της να υπενθυμίσει πως υπάρχει υπόλοιπο μέτρων γύρω στα 7-8 δισ. ευρώ για τη διετία 2015-16.

Το Eurogroup είχε αποφασίσει την εκταμίευση και της δόσης του Ιούνη μαζί μ' αυτή του Μάη (συνολικά 7,5 δισ. ευρώ), η τρόικα διατάχθηκε να μην έρθει τον Ιούνη για επικαιροποίηση του Μνημόνιου, αλλά μια και καλή τον Οκτώβρη, για να προετοιμάσει τον προϋπολογισμό του 2014, όλα έδειχναν πως η συγκυρένηση μπορούσε να οτήσει μια μίνι εκοτρατεία προπαγάνδας πανηγυρίζοντας για τις επιτυχίες της και εξαπατώντας τον ελληνικό λαό, αλλά και την Ευρωπαϊκή κοινότητα.

λά ήρθε αυτή η τυπική υπενθύμιση των μέτρων του 2015-16 από την Κομισιόν και θόλωσε την εικόνα.

Αργά το βράδυ της Δευτέρας 13 Μάη, ο Στουρνάρας έσπευσε να στείλει ποι παρε («άπτηπη ενημέρωση» λένε αυτά τα χαρτάκια) από τις Βρυξέλλες, που έλεγε: «Το μνημόνιο συνεργασίας που τρα. Ακολούθησε το ταξίδι Σαμαρά στην Κίνα και η αναπτυξιολογία γνώρισε νέες δόξες. Οι επισημάνσεις της έκθεσης της Κομισιόν θάφτηκαν, με την αμέριστη βοήθεια των αστικών ΜΜΕ.

επικαιροποιήθηκε δεν έχει καμία αναφορά σε συγκεκριμένο ύψος νέων μέτρων για το 2015-2016. Το αντίθετο, έχει ασφείς αναφορές στις καλύτερες από τις εκτιμήσεις επιδόσεις της χώρας. Σε κάθε περιπτωση, δύπτως αναφέρει και το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής, που πρόσφατα ψηφίστηκε και ήταν προσπατούμενο για να πάρουμε δόση του δανείου, το όποιο τυχόν δημοσιονομικό κενό για το 2015-16 εκτιμούμε ότι θα καλυφθεί από τις καλύτερες επιδόσεις του 2013-14.

Η έκθεση της Κομισιόν όμως ήταν σαφής: απαιτούνται μέτρα ύψους 1,8% του ΑΕΠ το 2015 και 2,2% του ΑΕΠ το 2016. Σύνολο 4% του

της Διεύθυνσης ΔΕ Λακωνίας Αικατερίνη Χριστοπούλου. Με έγγραφό της καλεί τους Διευθυντές των σχολείων να την ενημερώνουν «άμεσα», καταρχήν τηλεφωνικά και στη συνέχεια με «εμπιστευτικό πρωτόκολλο», για «οποιοδήποτε συμβάν προκύπτει εντός ή εκτός της σχολικής μονάδας» «στο οποίο εμπλέκονται μαθητές/τριες ή εκ-

εκταμίευσαν με τη μία και τις δύο δόσεις (άλλωστε, από το ποσό των 7,5 δισ. ευρώ τα 5,6 δισ. διατέθηκαν με τη μία για την πληρωμή ομολόγου ύψους 5,6 δισ. που κατείχε η EKT και έληξε στις 20 Μάη).

Μήπως, όμως, πάει τόσο καλά το «πρόγραμμα» που την τρόικα πιέζει θα τη βλέπουμε όλο και πιο αραιά, όπως λέει ο Σαμαράς; Αστεία πρόγματα. Αρκεί να σημειώσουμε πως η Κομισιόν στην έκθεσή της σημειώνει πως η πρόσβαση του ελληνικού κράτους στις «αγορές» θα είναι δύσκολη για πολλά χρόνια μετά τη λήξη του «προγράμματος», ενώ ο Σαμαράς, μιλώντας στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ, ανήγγειλε ότι η Ελλάδα θα βγει στις «αγορές» το πρώτο εξάμηνο του 2014! Ο Στουρνάρας όπου βρεθεί κι όπου σταθεί διατυπωνίζει ότι η ανάπτυξη θ' αρχίσει τέλη του 2013 με αρχές του 2014, όμως ο ΟΟΣΑ προβλέπει ύφεση για την Ελ-

λάδα και το 2014. Υπάρχει, βέβαια, και μια «λεπτομέρεια», την οποία ή κυβερνητική προτογάνδια κρύβει επιμελέστατα. Η περιβόητη ανάπτυξη του 2014, έτσι όπως περιγράφεται στο τελευταίο Μνημόνιο, είναι μόλις 0,6%.

Ας επανέλθουμε όμως στα νέα μέτρα, σημειώνοντας πως, ακόμα και να μην υπήρχε η πρόβλεψη για τρόσθετα μέτρα 7-8 δισ. ευρώ το 2015-16, η ίδια η πραγματικότητα άλλα αποκαλύπτει. Η προπαγανδιστική κομπάνια της κυβέρνησης στήθηκε με βάση τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού που παρουσιάζει η κυβέρνηση. Μια προσεκτική ματιά σ' αυτά τα στοιχεία, όμως, αποκαλύπτει πως πρόκειται για

κατασκευασμένη (διά της «δημιουργικής λογιστικής») μαγική ή είκόνα. Ενώ στο τετράμηνο υπτάρχει μια «μαύρη τρύπα» στα έσοδα ύψους 473 εκατ. ευρώ, εμφανίζεται μείωση του λεγόμενου πρωτογενούς ελλείμματος. Πώς συνέβη αυτό; Με την τεχνητή συγκράτηση των δαπανών, η οποία ξεπερνά τα 2,5 δισ. Η επιστροφή φόρων το τετράμηνο ήταν προϋπολογισμένη για 869 εκατ., αλλά επιστράφηκαν μόνο 325 εκατ. Πετσοκόφτηκαν οι πληρωμές για το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων κατόπιν 900 εκατ. ευρώ. Γύρω στο 1,5 δισ. είναι οι λειτουργικές δαπάνες των οποίων οι πληρωμές αναβλήθηκαν. Αυτά τα ποσά, όμως, θα πληρωθούν τους επόμενους μήνες καθώς όταν έρθει η ώρα να ξαναγίνει το παζάρι με την τρόικα, θα έχει φανεί η πραγματική είκόνα που θα είναι γκρίζα και όχι ροζ όπως την εμφανίζουν τώρα.

Τα υπτόλοιπα, που λέει ο Σαμαράς, για το χρέος που θα αρχίσει να μειώνεται, είναι προγματικά για τα πανηγύρια. Οι πάντες γνωρίζουν ότι το χρέος πρέπει να «κουρευτεί» ξανά. Άλλιώς, θα πρέπει ο ελληνικός καπιταλισμός για την επόμενη εικοσαετία να αναπτύσσεται με ρυθμό 5% το χρόνο. Αυτό είναι προγματικό ανέκδoto και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Αν πρέπει κάτι να σημειώσουμε σε σχέση με το χρέος είναι πως μόνο το 2013, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, ο ελληνικός λαός θα πληρώσει κάτι λιγότερο από 60 δισ. ευρώ σε τοκοχρεολύσια. Το ποσό αυτό τα επόμενα χρόνια, που θα έχει λήξει η περίοδος χάριτος, θα είναι

μεγαλύτερο (περισσότερα για το χρέος δημοσιεύουμε σε ειδική ανάλυση στη σελίδα 8).

Ολ' αυτά, όμως, η συζήτηση για τα νέα μέτρα, το ύψος τους και τη φύση τους, λειτουργούν αποτροπανοτολιστικά, με βάση τη γνωστή λογική του Χότζα. Δηλαδή, ο ελληνικός λαός πρέπει να είναι ευχαριστημένος αν δεν παραθουν νέα μέτρα (πρόγμα που έτσι κι αλλιώς αποκλείεται στον τομέα των μισθών και συντάξεων; Οποίος μπαίνει σ' αυτή τη συζήτηση, ποιο σκόπιμα έχουν ανοίξει τα αστικά ΜΜΕ, πραγματικά γνωταινεί αυτόχθειρας. Δέχεται –ενδεχομένως χωρίς να το συνειδητοποιεί– ότι η «κινεζοποίηση» πρέπει να γίνει και θεοτώς, φτάνει να υπάρξουν κάποιες δουλειές.

Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν γίνεται καμιά συζήτηση για αλλαγή της ήδη διαμορφωμένης κατάστασης στο εργασιακό τομέα και στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Διαμορφώνεται έτσι μια συνεδρητική αποδοχής των Εθνικών Οικονομικών Ζωνών που κάποια στιγμή θα δημιουργήσουν. Ακόμα και ωπρός τη δημοσιονομική πολιτική, από την οποία στενάζεται ο ελληνικός λαός, η μόνη συζήτηση που γίνεται είναι για τον ΦΠΑ στην εστίαση, άντας και για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης. Ο Στουρνάρας, μάλιστα, φροντίζει να διαμηνύει συνεχώς, ότι «ναι μεν πάμε καλά, όμως υπάρχουν πιέσεις για χαλάρωση της δημοσιονομικής πολιτικής που δεν πρέπει να γίνουν δεκτές». Αυτοπροβάλλεται έτσι ο ίδιος σαν ο βράχος που ανακόπτει τα κύματα της «ανευθυνότητας».

Είναι δεδομένο ότι η καπιταλιστική ύφεση κάποια στιγμή θα τελειώσει. Θα τελειώσει γιατί δε θα μπορεί να πέσει άλλο ο ελληνικός καπιταλισμός. Θα υπάρξει μια σταθεροποίηση σ' ένα ορισμένο επίπεδο εσωτερικής κατανάλωσης (εξαιρετικά χαμηλό) και σ' ένα ορισμένο επίπεδο εξαγωγών. Ποιος θα καθορίσει αυτό το επίπεδο; Η παγίωση της «κινεζοποίησης» του ελληνικού λαού. Δεν έχει σημασία να προσδιορίσουμε με ακρίβεια τη χρονική στιγμή του περάσματος από την ύφεση σε μια αναιμική ανάπτυξη (γιατί αναιμική θα είναι η ανάπτυξη και τέτοια θα παραμείνει). Δείτε την Κίνα. Εδώ και χρόνια έχει τον ψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στον κόσμο, όμως ο λαός της λιμοκτονεί, βιώνει τη μισθωτή δουλεία στην κυριολεξία.

Αυτό θα είναι το πρότυπο –τηρουμένων των αναλογιών– για την ανάπτυξη στην Ελλάδα. Εξευτελιστικά μεροκάμπτα, μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, υψηλή ανεργία για να αισκείται πίεση στους εργαζόμενους, και αναιμική ανάπτυξη, η οποία θα καλύπτει μια σταθεροποιημένη χαμηλή κατανάλωση και έναν εξαγωγικό τομέα ο οποίος θα αποδίδει το μέγιστο κέρδος στους μονοπωλητές της Δύσης και τους ελληνες καπιταλιστές.

Αυτό το μέλλον ονειρεύονται οι έλληνες εργαζόμενοι για τους ίδιους και τα παιδιά τους; Ασφαλώς όχι. Ομως, αυτό είναι το μέλλον που εποιημάζουν και αυτοί που διαχειρίζονται σήμερα τις κρατικές υποθέσεις του ελληνικού καπιταλισμού και αυτοί που φιλοδοξούν να τους διαδεχθούν στην κυβέρνηση.

Ο κινεζο-ευρωπαϊκός πόλεμος και η Ελλάδα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7
προλεταριάτο εδώ και μια τριετία προφοράς
ματοποιεί απεργίες, ζητά αυξήσεις, ζητά
τά μείωση του ωράριου, βελτίωση των
συνθηκών εργασίας. Γενικώς, αρχίζει κατά¹
καθίσταται «ασύμφορο» για τη μέγιστη
κερδοφορία την οποία επιδιώκουν τα
μονοπάτια της Δύσης. Αν συνυπολογιστούμε
σει κανείς τη μείωση του ποσοστού της
υπεραξίας, που έρχεται ως αποτέλεσμα
των αντιδράσεων της κινέζικης εργατικής
κής τάξης, και το μεγάλο κόστος μετοποίησης
φοράς, συν την παράπλευρη ενίσχυση
του κινέζικου ιμπεριαλισμού, μπορεί να
κατανοήσει την επιχείρηση «κινεζόπολης
ησης» του ευρωπαϊκού «Νότου», που
βρίσκεται σε εξέλιξη την τελευταία τριετία.

τία, ξεκινώντας από την Ελλάδα.
Η στρατηγική των ευρωπαϊκών μονονοματών, πρωτίστως των γερμανικών, είναι να δημιουργήσουν μια «ευρωπαϊκή Κίνα» στις εξαρτημένες χώρες της ΕΕ. Αν δεν είχαν κατά νου αυτή τη στρατηγική,

γική, δε θα έπαιρναν το τεράστιο πολιτικό και κοινωνικό ρίσκο των σκληρών προγραμμάτων λιτότητας που επέβαλαν στην Ελλάδα, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία και την Ισπανία και των εκτατικών αντεργατικών αναστροπών, με τις οποίες υλοποίήσαν την «κινέζοπο ηση» της εργατικής τάξης σ' αυτές τις χώρες. Δεν ρήμαξαν τα δικαιώματα της εργατικής τάξης στην Ελλάδα για να παραχωρήσουν την εργατική δύναμη σε κινέζους καπιταλιστές, αλλά για να την εκμεταλλευτούν οι ίδιοι.

Το πότε θα γίνει αυτό δεν είμαστε σίγουροι, αλλά η θέση μας είναι ότι το προβλέψουμε, γιατί συναρπάζεται και με την πορεία της κρίσης στην Ευρώπη, η οποία έχει ξεκινήσει με την ιδιαίτερη ένταση της παραβλεψης της Ελλάδας στην παγκόσμια αγορά.

μαντο μέγεθος του 0,6%. Γι' αυτό και τελευταία έχει αρχίσει μια αναπτυξιακή φιλολογία ακόμα και από γερμανικά έντυπα, τροφοδοτούμενη από δηλώσεις αικόμη και του Σόιμπλε. Δεν είναι μόνο οι ανάγκες της παρατεταμένης εκλογικής εκστρατείας των κυβερνώντων Χριστιανοδημοκρατών. Είναι και οι πραγματικές ανάγκες του γερμανικού μονοπτωλιακού καπιταλισμού, οι ιθύνοντες του οποίου μάλλον εκτιμούν ότι έχει έρθει η ώρα ν' αρχίσουν να υλοποιούν τα αναπτυξιακά σχέδιά τους στην «ευρωπαϊκή Κίνα». Μένει να δούμε με τι ρυθμούς και με τι εργαλεία θα γίνει αυτό. Το μόνο βέβαιο είναι πως αυτά τα σχέδια προϋποθέτουν την παγίωση της «κινεζοποίησης» και όχι τη βαθμιαία άρση της, όπως προπτεγμανδίζουν διάφορα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας στην Ελλάδα.

Πέτρος Γιώτης

ANTIKYNOVNIKA

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Δεν αντιληφθήκαμε τίποτε παρά τον «κόκκινο συναγερμό»... Το μόνο που ζάλισε η μαγνητική καταιγίδα η NET αρχή δια μας.

Δεν πρέπει να λησμονήσουμε τα λαμπρά γενέθλια δύο ύπατων πολιτειακών αρχόντων [ενός του παρελθόντος και ενός του παρόντος που έρχεται από το παρελθόν, όπως τραγούδησε και ο σύντροφος Διονύσης Τσακνής]: Την Κυριακή 2 Ιουνή ο Κοκός Ντεγκρέτσια κλείνει 73 χρόνια ζωής κάνοντας νέο απομικό ρεκόρ, ενώ την Τρίτη 4 Ιουνή ο Κάρολος Παπούλιας κλείνει τα 84.

«Άν όσοι βρίσκονταν στην εξουσία ήταν αυτοί οι υπέροχοι όπως θέλουν να μας τους περιγράψουν, θα μας πότιζαν την ωραιότερη ουτοπία της ζωής μας. Ο αφέντης θα ήταν πατέρας κι αδελφός του εργάτη και όχι ο τύραννός του. Το εργοστάσιο θα ήταν οικογενειακή εστία. Το κράτος θα συμπεριφέροταν διαφορετικά στον εργάτη. Ο δικαστής δε θα 'χε κουράγιο να τον στέλνει στη φυλακή ώστε να καταδικάζει σε αργό δάνατο την οικογένειά του, τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Κανένας εισαγγελέας δε θα ζήταγε να πάρουν κεφάλια μόνο και μόνο για να δείξει ότι ξέρει να μιλάει ωραία. Οι θουλεύτες θα ένιωθαν φρίκη για τα αδούλευτα λεφτά που εισπράττουν. Η χρωματιστή ρουλέτα θα μετατρέποταν αμέσως σε κήπο αρετής και οι στρατιώτες θα συμφιλώνονταν με τους πολίτες και δε θα έπαιρναν το όπλο στο χέρι, παρά μόνο για να κάνουν επίδειξη στους φίλογους στρατηγούς και δα γέμιζαν την κάνη τους λουλούδια» (Pjotr Kropotkin).

Ενας-ένας ξεπηδάνε οι καλλιτέχνες [κάλοι τέχνες] από τις φωλιές τους. Και δυστυχώς όχι για να πουν ή να πράξουν τα αυτονότα, αλλά... Μετά το «καλό παιδί» [για να το λέει «ο κόσμος» κάπι θα ξέρει ή κάπου του μοιάζει] Γάιανη Πλούταρχο, να και ο Νίκος Πορτοκάλογλου: «Για μένα οι δυνάμεις κατοχής ήταν οι ίδιοι οι Έλληνες μέσα στα τριάντα αυτά χρόνια, η κακή πλευρά του Ελλήνα που κατέστρεψε τη χώρα. Με αυτή την έννοια ένιωθα δένους και εξόριστος σε αυτή τη χώρα. Είτε ήταν στα πράγματα οι πρασινοφρουροί, είτε ήταν οι γαλάζιοι, είτε τώρα οι κόκκινοι». Και αφού ο βαθυτόχαστος εκφραστής της μουσικής διανόησης [του «πότε θα σε βαρεμάνω να σε αλλάξω» και του... καλοκαιρικού που πλέει εντός του νερακίου] αποκαλύπτει ποιοι είναι στα πράγματα, ιδού και η συνέχεια: «Πάντα τα μέτρα και τα σταδιάμα είναι δυστυχώς δύο. Οπως τότε που όλη η Ελλάδα κατέβηκε στους δρόμους –και καλά έκανε– για το φόνο του παιδιού, επειδή έγινε από όργανο της τάξης, αλλά όταν σκοτώθηκαν τρεις νέοι άνδρων στην Μαρφίν δεν κατεβήκαμε στους δρόμους γιατί δεν ήταν "μπάσος, γουρούνι, δολοφόνος" ο δύτης. Είναι διλιθέρο. Δείχνει βαθιά προκατάληψη. Βαθιά υποδούλωση σε στερεότυπα». Τί να πεις και τι να ρις... Βάλε μου δύσκολα και μη με βοηθάς, βάλε μου δύσκολα να δω αν μ' αγαπάς...

«Το ΠασοΚ και η Δημήτρη είναι αντιμέτωπες [σα. ναι, «αντιμέτωπες!】 με τα στρατηγικά τους αδιέξοδα» λέει ο ΣυΡίζΑ σε ανακοίνωσή του. Ξεχνώντας ότι πλησιάζει το συνέδριο του, που διαποτελέσει τη λαμπρότερη ψυχαγωγική παράσταση του καλοκαιριού...

Δεν λείπει από την ειδησεογραφία και από την τροφοδοσία της στήλης ο μίστερ Δένδιας. Το νέο «κρούσμα» έρχεται από τη συνάντησή του με το προεδρείο της ΓΣΕΕ, όπου επέλεξε να ανακοινώσει ότι «προσανατολίζεται σε νομοδετική ρύθμιση που διαστοχεύει στην επιβολή περιορισμών σε πορείες κάτω των διακοσίων διαδηλωτών, ώστε να μην παρεμποδίζεται η κοινωνική και οικονομική ζωή των πόλεων». Εσπευσε μάλιστα να προσθέσει ότι «το μέτρο διαφανούστε σε πόλεις με πλημμυρό άνω των 100.000 κατοίκων, διασχίζει όλο τον χρόνο και όχι μόνο την τουριστική περίοδο», προσδέοντας διευκρινιστικά ότι «αυτό είναι και προς το συμφέρον όσων διαμαρτύρονται, αφού είναι φυσικό, προκλητικά μικρές διαδηλώσεις που αποκλείουν μία πόλη πέντε εκατομμυρίων, να προκαλούν την αντίδεση της πλειονότητας των πολιτών». Από πού ν' αρχίσεις και τι να πρωτοπεί... Πάντως, όλα αυτά φέρνουν στη μνήμη τον αλήστου μνήμης Μπάιρον Μανγκιέτ, που ήδειλε οι πορείες να γίνονται στα πεζοδρόμια. Και καταγράφουν την πορεία επεξεργασίας και προώθησης σχεδίων που πάντα είχαν κατά νου οι κυβερνητικές αυλητρίδες και που τώρα –με την κοινωνία στριμωγμένη και το κίνημα ανάπτυξης– βρήκαν τη χρυσή ευκαιρία να εφαρμόσουν...

Η οικογένεια, λέει, θα αποφασίζει αν κάποιος που πεδαίνει δα γίνει δωρητής οργάνων του σώματός του ή όχι! Εδώ εγείρονται πολλά εύλογα ερωτήματα, δε νομίζετε;

Κοκκινοσκουφίτσα

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 52η συνεδρίαση

Τετάρτη, 29.5.2013

Η συνεδρίαση άρχισε αργά, λόγω επισκεπτηρίου, και μετά την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολόγου από την πρόεδρο διακόπτη για ένα διάστημα, γιατί απουσίαζαν μερικοί διορισμένοι συνήγοροι. Στη συνέχεια εξετάστηκαν έξι υπαλλήλοι εταιριών κούριερ. Ενδιαφέρον παρουσίασαν οι καταθέσεις των δύο απ' αυτούς, γιατί αποκαλύφθηκε πάλι πώς στήνονται από την Αντιτρομοκρατική και τους αναγνωρίσεις κατηγορούμενων για συμμετοχή σε ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις. Αναφερόμαστε στους μάρτυρες Χαρ. Κοντόπουλο και Πολ. Μαγιορκίκου, υπαλλήλους της SPEEDEX, στην οποία είχε παραδοθεί το βομβοδέμα με παραλήπτη την Μέρκελ (αυτό που, παρά τους ελέγχους, έφτασε στην καγκελαρία).

Ο Χαρ. Κοντόπουλος έχει δώσει τέσσερις καταθέσεις. Μία στην Αντιτρομοκρατική και τρεις στον τακτικό ανακριτή, εκ των οποίων οι δύο κατ' αντίπαράσταση με τους Γ. Καραγιαννίδη και Γ. Νικολόπουλο. Επειδή η υποτιθέμενη αναγνώριση των δύο αυτών κατηγορούμενων ήταν φτιαγμένη με πολλή χοντροκοπία από την Αντιτρομοκρατική, υποχρεώθηκε και ο εισαγγελέας Σ. Μπάργιας να υποβάλει σφρήγτες ερωτήσεις στο μάρτυρα, επισημαίνοντας ότι δεν είναι δυνατόν δύο καταθέσεις να πάρουν κεφάλια μόνο για την ίδια σημασία του!

Αυτή η τόσο σημαντική αποκαλύψη ήταν

τηγορούμενοι, που δεν μοιάζουν με το τρίτο πρόσωπο που παρέδωσε στην εταιρία το βομβοδέμα. Εμμέσως πληγ σαφώς, ο εισαγγελέας άφησε να εννοηθεί, ότι η κατάθεση αυτού του μάρτυρα δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. Μετά από ερώτηση του συνηγόρου Δ. Κατσαρή, η πρόεδρος του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη απάντησε ότι η κατάθεση του μάρτυρα δεν είναι ασφαλής.

Στη σημερινή του κατάθεση ο Χαρ. Κοντόπουλος κατέθεσε από την πρώτη στιγμή ότι είδε τον καταθέτη του βομβοδέματος «για τρία τέταρτα του δευτερολέπτου» και ότι αυτός φορούσε κράνος και έτοιμος μπορούσε να τον αναγνωρίσει! Μετά από πολλές και επίμονες ερωτήσεις του συνηγόρου Δ. Κατσαρή, ο μάρτυρας κατέθεσε ακόμη ότι τον όρο «προσομοιάζει», που γράφτηκε στην κατάθεσή του, τον εισήγαγεν οι αντιτρομοκρατικάριοι που εκτελούσαν χρέη ανακριτικού υπαλλήλου, ενώ ο διοισ δεν γνωρίζει τη σημασία του! Κατήγγειλε, ακόμη, ότι οι αντιτρομοκρατικάριοι του πίεζαν να συμπεριλάβει αυτόν τον όρο στην κατάθεσή του!

Αυτή η τόσο σημαντική αποκαλύψη ήταν επόμενο να προκαλέσει την αντίδραση συνηγόρων και κατηγορούμενων. Οι Γ. Καραγιαννίδης και Α. Μητρούσιας επεσήμαναν στον μάρτυρα, ότι ναι μεν τον παρίσταναν και δέχτηκε να μπει στην κατάθεση του ο όρος «προσομοιάζει», όμως θα πρέπει να είναι

4η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 6η συνεδρίαση

Δευτέρα, 27.5.13

Συντομότατη ήταν και αυτή η συνεδρίαση, καθώς μετά την ανάγνωση από τον πρόεδρο του τρομοδικείου Γ. Μιχολία του απουσιολόγου για τους κατηγορούμενους και τους συνηγόρους υπεράσπισης υποβλήθηκε από έξι παριστάμενους διορισμένους συνηγόρους αιτήμα διακοπής της δίκης, γιατί από την ογκώδη δικογραφία δεν μπόρεσαν να πάρουν τίποτ' άλλο εκτός από το κατηγορητήριο. Ο πρόεδρος δέχτηκε το αίτημα της διακοπής, αλλά υπήρξε διοικωνύμα για το χρόνο. Ο τακτικός εισαγγελέας Γρ. Βαβέτος πρότεινε να διακοπεί η δίκη για τη Δευτέρα 3 Ιουνή, πρόταση που ισχυρίστηκε από την 100ή συνεδρίαση της δίκης, που έγινε στις 5.11.2009 (το αρχείο υπάρχει στην ιστοσελίδα μας).

Υ. Ο τακτικός εισαγγελέας δεν είναι πιο πρωτηνός σε μεγάλες πολιτικές δίκες, καθώς ήταν τακτικός εισαγγελέας και στο Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων που συνεκδίκασε σε δεύτερο βαθμό τη δύο υπόθεσεις του ΕΛΑ (η πρώτη ήταν καταδικαστική και η δεύτερη αθωωτική για όλους τους κατηγορούμενους). Το Πενταμελές Εφετείο αποφάσισε (κατά πλειοψηφία τρεις έναντι δύο) την αθώωση όλων των κατηγορούμενων, κ

Σε αργία λόγω της πολιτικής του δράσης

Οταν σκλήρυνε το καθεστώς πειθαρχικού ελέγχου των εργαζόμενων στο Δημόσιο και άρχισε ν' αναπτύσσεται η φιλολογία περί «επιόρκων», γράψαμε πως αυτή η σκλήρυνση δεν αιφορά τα διάφορα λαμβάνεις και τους γραφειοκράτες, αλλά εκείνους τους εργαζόμενους που σέβονται το ψωμί που τρώνε και αγωνίζονται, με όποια περιθώρια έχουν, να προστατεύουσαν ζωτικά συμφέροντα του ελληνικού λαού, αναφέροντας ως παράδειγμα το περιβάλλον και τα δάση. Ο εφιάλτης που βιώνει ένας δασολόγος δημόσιος υπάλληλος στον Αγιο Νικόλαο Λασιθίου ήρθε να επιβεβαιώσει αυτό μας το συμπέρασμα.

Ο Ματθαίος Φιλιππάκης είναι γνωστός στο νομό Λασιθίου, αλλά και στους δασολόγους όλης της χώρας για τη δράση του. Υπηρετεί 30 χρόνια, στη διάρκεια των οποίων βρέθηκε πάντα στην πλευρά εκείνων που υπερασπίζονταν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις και δε δίσταζε να τα βάλει ακόμα και με μεγάλα συμφέροντα (όπως με την υπόθεση της κατασκευής γηπέδων γκολφ, της καταστροφής των φοινίκων από το σκαθάρι, του αποχαρακτηρισμού εκτάσεων για τουριστική «ανάπτυξη» κτλ.). Πέρα από τη δράση του ως δασολόγος δημόσιος υπάλληλος, υπήρξε πάντοτε «ζωηρός» ως πολίτης. Δρλωμένος αριστερός, δεν έλειψε από κανέναν αγώνα στον Αγιο Νικόλαο και την ευρύτερη περιοχή. Ετσι, είχε όλα τα... προσόντα για να τεθεί στο σύχαστρο της «μνημονιακής» ιεράς εξέτασης, που θέσπισε ο ΔΗΜΑΡίτης συνταγματολόγος Α. Μανιτάκης.

Στις 28 Οκτωβρη του 2011, σε πολυτέλες τουριστικό συγκρότημα του Αγίου

Νικολάου, ο Παπανδρέου οργάνωσε φρέστα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Φαίνεται πως ο τοπικός κομματάρχης Μ. Καρχιμάκης τον διαβεβαίωσε πως εκεί δεν κινδυνεύουν από λαϊκές κινητοποιήσεις. Δοκίμασαν, όμως, δυσάρεστη έκπληξη, καθώς μαζεύτηκαν εκαποντάδες διαδηλωτές, αριθμός πρωτοφανής για τα δεδομένα της περιοχής. Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας έγιναν μικροαφιμαχίες με τα ΜΑΤ, που θέλησαν να κρατήσουν τους διαδηλωτές μακριά και ν' ανοίξουν το δρόμο για τον Γιωργάκη και την κουστωδία του. Οταν έπεσε η νύχτα, οι ασφαλίτες σαν τα σκυλιά έπεσαν στην τελευταία ομάδα διαδηλωτών (20 άτομα περίπου) την ώρα που αποχωρούσε. Αρπαξαν τον Μ. Φιλιππάκη μαζί με τον 14χρονο γιο του, και τους ξυλοκόπησαν άγρια (νοστιλεύτηκε στο νοσοκομείο). Στη συνέχεια, η τοπική μπατατορία τον τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί, όπως λέμε, με τις καθιερωμένες σ' αυτές τις περιπτώσεις κατηγορίες: αντιστασή κατά της αρχής, σωματική βλάβη με πρόθεση, παρακώλυση συγκοινωνιών, διατάραξη κοινής ειρήνης, απείθεια κ.ά.

Καταγγελίες για το γεγονός εκδόθηκαν από διοικητικούς φορείς, οι οποίοι άλλωστε είχαν καλέσει στη διοργάνωση της διαμαρτυρίας. Ομως, η δίωξη του Μ. Φιλιππάκη δεν σταμάτησε μόνο στο ποινικό μέρος. Κάνοντας κόσκινο ακόμα και τις προβλεπόμενες διοδικασίες, παρανομώντας συνεχώς, χωρίς να τηρήσουν σε καμιά περίπτωση τις προβλεπόμενες προθεσμίες, τον έθεσαν σε αυτοδίκαιη αργία. Επειδή τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνταν δεν περιλαμβάνονται σ' αυτά που οδηγούν στην αυ-

τοδίκαιη αργία, επικολέστηκαν την αύριοτη διάταξη της «αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας!» Πριν γίνει η δίκη του, υιοθετώντας τις κατηγορίες των μπάτων (όχι τα ψηφισματα συμπαράστασης όλων των τοπικών φρεάτων), κουρελιάζοντας το τεκμήριο αθωότητας, αλλά και το ίδιο το αστικό Σύνταγμα, τον καταδίκασαν ενώ είχε υποβάλει τη δεύτερη αίτηση παραίτησης για συνταξιοδότηση, μετά από 30 χρόνια ευδόκιμης υπηρεσίας ως δασολόγος, στη διάρκεια της οποίας ουδέποτε βρέθηκε κατηγορούμενος για οτιδήποτε το αναξιοπρεπές. Ετσι, του στερούν το ίδιο το δικαίωμα να βγει στη σύνταξη και τα δικαιώματα που απορρέουν απ' αυτό.

Ο Μ. Φιλιππάκης έχει ασκήσει όλα τα δικαιώματα που έχει από το νόμο, με τελευταία την κατάθεση αίτησης αναστολής στο Διοικητικό Εφετείο Κρήτης, στις 28 σελίδες της οποίας διεκτρογωδούνται όλα τα περιστατικά της πολιτικής αυτής δίωξης, που μας γυρίζει στα μετεμφυλιοπολεμικά χρόνια. Στον Μ. Φιλιππάκη δεν βρίκαν τίποτα ανάρμοστο σε σχέση με την υπηρεσία του και τον εκδικούνται μ' αυτό τον τρόπο για την πολιτική και την υπηρεσιακή του δράση. Με τη δίωξη αυτή προσπαθούν να στείλουν ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο: μακριά από κινητοποίησης, γιατί ακόμη και μια σύλληψη σας στο σωρό από την αστυνομία θα σας οδηγήσει σε αυτοδίκαιη αργία. Επιβεβαιώνεται έτσι καθαρά πως στόχος τους δεν είναι οι λεγόμενοι «επιόρκοι», αλλά οι ορκισμένοι να υπηρετούν τα λαϊκά συμφέροντα.

Καταδίκη-παράσημο

Φυσικά και δεν περιμέναμε να αθωωθούν οι τρεις Χαλκιδικιώτισσες που είχαν συλληφθεί στη διάρκεια μιας ακόμη διαμαρτυρίας στις Σκουριές. Οι δικαστές με θάρρος είναι ειδος εν πλήρῃ ανεπαρκεία στην αστική Ελλάδα. Ιδιαίτερα όταν έχουν να δικάσουν μια ξεκάθαρα πολιτική υπόθεση. Το μόνο που έκαναν ήταν να αφαιρέσουν από το «ευρύχωρο» κατηγορητήριο τη βαριά κατηγορία της «αντιστασής» και ν' αναγνωρίσουν στις τρεις αγωνίστριες το ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου. Με κάτι τέτοιες, δήθεν ισορροπημένες αποφάσεις, οι δικαστές θεωρούν ότι έπραξαν στο αικέραιο το καθήκον τους και στάθηκαν «ανάμεσα» στα αντικρουόμενα μέρη.

Η συγκεκριμένη καταδίκη (ποινές φυλάκισης 7 μηνών στις δύο από τις γυναίκες, 6 μηνών και 10 ημερών στην τρίτη) αποτελεί παράσημο για τις συγκεκριμένες αγωνίστριες και για όλο το κίνημα των κατοίκων της βορειοανατολικής Χαλκιδικής.

Πλήρωσαν την αλαζονεία τους

Οι δυο νεοναζί μπράβοι του Αγίου Παντελεήμονα έπεσαν θύματα της αλαζονείας τους. Χρόνια τώρα είχαν μάθει να λειτουργούν ως σκοτεινός βροχίσιος του αστικού κράτους, έχοντας την πλήρη κάλυψη της αστυνομίας. Οι δεσμοί των νεοναζιστικών τομάτων εφόδου με τα δυο αστυνομικά τμήματα της περιοχής (Αγίου Παντελεήμονα και Κυψέλης) είναι γνωστοί. Εχουν κάνει εκαποντάδες επιθέσεις σε καταστήματα μεταναστών και σε μεμονωμένους μετανάστες και ποτέ δεν πιάστηκε ένας τους, μολονότι η περιοχή αστυνομεύεται ασφυκτικά από πολλά περιπολικά, δεκάδες μοτοσικλέτες, πεζά περίπολα μπάτων και ασφαλίτες. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ένας από τους δύο μπράβους, αυτός που φέρεται να έχει αποκαλύψει στους μπάτων το πώς ήταν οργανωμένα και δρούσαν τα τάγματα εφόδου, είναι αυτός που προσπάθησε να επιτεθεί στην αντιφασιστική μοτοπορεία, έφερε το ξύλο που ζητούσε και ομέσως έγινε η επίθεση των ΔΕΛΤΑδων που μακέλεψαν για πρώτη φορά τη μοτοπορεία στην οδό Φυλής.

Οταν επιτέθηκαν και έσπασαν το μπαρ του μετανάστη από το Καμερούν, θεωρούσαν ότι κάνουν κάτι το καθιερωμένο, κάτι για το οποίο δε θα έχουν καμιά συνέπεια. Γ' αυτό και άφησαν τ' αποτυπώματά τους παντού. Δεν πήραν υπόψη τους, όμως, δύο πρόγματα. Πρώτο, ότι ο Δένδιας πρέπει να στηρίξει έμπρακτα τη θεωρία των «δύο άκρων». Δηλαδή, να πιάσει και κάποιον από τους νεοναζί και να τον διαπομπεύσει. Δεύτερο, ότι η νεοσύστατη υπηρεσία «αντιμετώπισης ρατσιστικής βίας» και οι γαλονάδες που τη διοικούν πρέπει να δικαιολογήσουν τη δημιουργία της. Να πιάσουν και κανέναν. Είναι σαν τις αστυνομικές υπηρεσίες καταπολέμησης των ναρκωτικών, της πορνείας, του παράνομου τζόγου. Πάρινουν κανονικότατα τα νταβατζλίκια τους από τους αρχηγούς των συμμοριών και κάποιου πιάνουν κάποιον πιάνουν παρακατιανό έμπτορο, κάποιο παράνομο πτονείο, κάποια παρανομή λέσχη. Τις περισσότερες φορές είναι οι αρχηγοί των συμμοριών που τους «δίνουν» κάποια «δουλειά», διότι πρέπει και οι ασφαλίτες να δικαιολογήσουν το μισθό τους (και οι αξιωματικοί τα γαλονία και τις προσαγωγές τους).

Ας σκεφτούν, λοιπόν, οι δυο πεζοδρομιακοί μπράβοι μήπως ήταν τα αφεντικά τους που τους «έδωσαν» στους μπάτων, για να δείξουν οι τελευταίοι «έργο» και όλοι μαζί να συνεχίσουν το δολοφονικό ρατσιστικό τους όργιο. Και δε θα είναι η πρώτη φορά, αν σκεφτούμε ότι αποχωρήσαντες από τη συμμορία έχουν καταγγείλει στελέχη (βουλευτές σήμερα) ότι συνεργάζονταν με την αστυνομία και όποτε χρειάστηκε «έδωσαν» κάποιους. Υπάρχει, βέβαια, και η άλλη πλευρά. Σε «δίνουν» στους μπάτων παρασκηνιακά σε διαβεβαιώνουν ότι θα πέσεις στα μαλακά. Και εσύ γίνεσαι ακόμα πιο πιστός στη συμμορία, γιατί έχεις μπει σε ομηρία και ζερείς ότι όταν έρθει η ώρα της δίκης, αυτοί -μέσω των μπάτων συνεργούντων τους- μπορούν να σε «καθαρίσουν».

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά όχι γιατί μας ενδιαφέρει η τύχη των συλληφθέντων νεοναζί, αλλά γιατί δεν μπορούμε να ξεχάσουμε εκείνους τους αντιφασιστές που ζητούσαν «να βγει εκτός νόμου η χρυσή Αυγή» ή καλούσαν την αστυνομία να προστατεύσει εκδηλώσεις τους στον Αγιο Παντελεήμονα. Ας μην τολμήσουν να εξάρουν το «έργο» της νέας αστυνομικής υπηρεσίας, που δημιούργησε ο Δένδιας. Α

ΚΟΝΤΡΑ

Κοιτάζουν το τρένο που περνά, με το απλανές βλέμμα της αγελάδας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Υπό την απειλή του αποκλεισμού από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις βρίσκεται το ελληνικό ποδόσφαιρο. Η απόφαση της αντιπολίτευσης στην ΕΠΟ να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια και να καθαίσει ασφαλιστικά μέτρα ζητώντας να πέσει η σημερινή διοίκηση του Γιώργου Σαρρή, ανοίγει και πάλι το φάκελο «αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου». Με έγγραφό της προς την ΕΠΟ, η ΟΥΕΦΑ τονίζει ότι δε θα ανεχθεί καμία δικαστική απόφαση που θα αλλάζει τα σημερινά δεδομένα και δε θα αναγνωρίσει καμία διορισμένη διοίκηση, ενώ τονίζει ότι το αποτέλεσμα θα είναι ο αποκλεισμός των ελληνικών συλλόγων και της εθνικής ομάδας από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και τα προκριματικά του Μουντιάλ.

Η εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων είχε οριστεί για την περαισμένη Τρίτη, όμως η διοίκηση της ΕΠΟ ζήτησε και πήρε αναβολή για τις 11 Ιουνίου, με το αιτιολογικό ότι είναι αναγκαία στην εκδίκαση της υπόθεσης η παρουσία των ΠΑΕ που θα αγωνιστούν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και κινδυνεύουν να χάσουν ένα σημαντικό μέρος των εσόδων τους, αν τελικά γίνει δεκτή η προσφυγή της αντιπολίτευσης και η ΟΥΕΦΑ κάνει πράξη την απέιλή του αποκλεισμού. Η προσφυγή της αντιπολίτευσης πολύ δύσκολα θα μπορούσε να γίνει δεκτή από το δικαστήριο, αφού οι λόγοι που επικαλείται στερεύονται στο βαρότητας, όμως η άμεση αντίδραση της ΟΥΕΦΑ δείχνει ξεκάθαρα ότι τα μεγάλα κεφάλια της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας έχουν άμεσα αντανακλαστικά και δε ρισκάρουν στο ελάχιστο την πιθανότητα να χάσουν το «αυτοδιοίκητο», που είναι σημαντικό κεκτημένο τους. Αν στα μητρικά επιχειρήματα της αντιπολίτευσης προσθέσουμε και το γεγονός ότι στο πλευρό της διοίκησης της ΕΠΟ έχουν ταχθεί περίπου 45 Ενώσεις, ο μόνος λόγος που μπορούμε να σκεφτούμε για να εξηγήσουμε την απόφαση των δυο Ενώσεων που ήγουνται της αντιπολίτευσης για δικαστική διαμάχη είναι για να αποκτήσουν κάποια δημοσιότητα και να παζαρέψουν για την επόμενη μέρα.

Αυτό όμως που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι με το περιβόλιο αυτοδιοίκητο οι παράγοντες του ποδοσφαίρου επί της ουσίας δεν έχουν έλεγχο από πουθενά και «αυτορυθμίζουν» τα θέματα που

προκύπτουν, χωρίς το κράτος να έχει τη δυνατότητα να κάνει καμία παρέμβαση. Χαρακτηριστική είναι η στάση της ΟΥΕΦΑ, που δεν ενδιαφέρεται καθόλου να δει αν η ΕΠΟ έχει παρανομήσει ή όχι, αλλά ξέκαθαρίζει με τον πιο επίσημο τρόπο ότι δε θα δεχτεί δικαιοστικές αποφάσεις. Και αν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι καταγγελίες δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα, σπότε μπορεί να πει κάποιος «τι μας νοιάζει εμάς, ας τσακώνονται τα λαμπρά», ας σκεφτούμε ότι το ίδιο θα είχε συμβεί και στην περίπτωση που οι καταγγελίες αφορούσαν λοβιτούρες ή οικονομικές ασταθαλίες. Στο παρελθόν, όσες φορές οι «ανιδιοτελείς εργάτες» έπρεπε να βρεθούν αντιμέτωποι με τη Δικαιοσύνη, οι υπόθεσεις θάρητηκαν ή μπήκαν στο αρχείο ή κουκουλώθηκαν «για το καλό του ελληνικού ποδοσφαίρου» και οι μάγκες έπιναν στην υγεία των κοροίδων.

✓ Η απόφαση της διοίκησης του Παναθηναϊκού να επιστρέψει η ομάδα στη φυσική της έδρα, τη Λεωφόρο, συνέπεσε με την έκδοση προεδρικού διατάγματος από το υπουργείο Περιβάλλοντος, με το οποίο έξισφαλίζονται πλήρως το προετ της διπλής ανάπλασης και τα συμφέροντα του Βαβού. Με το ΠΔ για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των κτισμάτων (γήπεδο, δημοτικές αθλητικές υποδομές και εμπορικό κέντρο) δεν μπορούν να γίνουν προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας και πλέον μπορούν να ξεκινήσουν οι διαδικασίες για την ανέγερση των κτιρίων. Στο σχεδιασμό περιλαμβάνονται η κατασκευή εμπορικού κέντρου 43.000 τετραγωνικών μέτρων και ύψους 18 μέτρων (εξαόροφη πολυκατοικία), με συντελεστή δόμησης 1,2 από 1,6 που ήταν στο αρχικό σχέδιο, αλλά πάνω από το 1 που ισχύει για τους κοινόχρηστους χώρους, γήπεδο συνολικής επιφανείας 47.000 τετραγωνικών, από τα οποία περίπου 35.000 θα είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις και τα υπόλοιπα κοινόχρηστοι χώροι και εμπορικές χρήσεις, αθλητικές δημιοτικές υποδομές με επιφάνεια 4.800 τετραγωνικά και κατασκευή υπόγειου γκαράζ για 450 θέσεις.

Με δεδομένο ότι στον Παναθηναϊκό δεν έχουν μαντιλί να κλάψουν, η συγκεκριμένη απόφαση ουσιαστικά διασφαλίζει τα επενδυτικά σχέδια του Βαβού, ο οποίος πλέον μπορεί να προχωρήσει την κατασκευή

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Οριστική δείχνει να είναι η ρήξη της διοίκησης του Παναθηναϊκού με την οικογένεια Βαρδινογιάννη, μετά την απόφαση του Γιώργου Βαρδινογιάννη να μη διευκολύνει την ΠΑΕ και να μην κάνει πίσω στο θέμα του προπονητικού κέ-

■ ΜΑΞ ΛΙΝΤΕΡ

100 χρόνια Μαξ Λίντερ

100 χρόνια μετά την εμφάνιση του πρώτου κωμικού στον κινηματογράφο, του Μαξ Λίντερ, του δανδή με τα κατάμαυρα μαλλιά και τα λαμπερά μάτια, το έντονα λευκό χαμόγελο κάτω από το λεπτό μουστάκι του. Πάντα κομψό ντύσιμο, με ημίψηλο καπέλο, μπαστούνι, φράκο και ριγέ παντελόνι. Τα κύρια χαρακτηριστικά του ήταν η γαλλική φινέτσα στις κινήσεις του και η μελαγχολική οξιοπρέπεια που εξέπεμπτε ο χαρακτήρας που είχε χτίσει.

Η ταινία αυτή είναι μία συρραφή ταινιών (μικρού μήκους), μερικών από τις πιο μεγάλες επιτυχίες του. Είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για όσους δεν γνωρίζουν το έργο του να πάρουν μια καλή γεύση από αυτό. Η συμβολή του Μαξ Λίντερ στην κωμωδία, αλλά και στον κινηματογράφο, ήταν μεγάλη. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τσάπλιν τον θεωρούσε δάσκαλό του. Σαφώς, όταν τον παρακολουθεί κανείς ένων αιώνα μετά, το χιούμορ είναι μια πολύ διαφορετική γλώσσα πια και το δικό του χιούμορ φαντάζει ξεθωριασμένο. Αυτό όμως δεν αφαιρεί τίποτα από την ιστορική σημασία του έργου του.

■ ΖΥΛ ΝΤΑΣΕΝ

Ριφιφί

Η ταινία-επιστροφή (γυρισμένη το 1955) του αμερικανού σκηνοθέτη στον κινηματογράφο, μετά τον αποκλεισμό του από το μακρύ χέρι του μακαροθίσμου, ξαναβγίανε στις ελληνικές αίθουσες. Το Ριφιφί θεωρείται τυπικό και χαρακτηριστικό φίλμ νουάρ. Οπως εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς από τον τίτλο του, ο ήρωας του είναι άνθρωποι «από το χώρο του εγκλήματος». Επομένως, η απμόσφαιρα της ταινίας είναι επηρεασμένη από γαλλικά καμπαρέ, ανθρώπους της νόχτας, ληστείς τραπεζών, ξεκαθαρίσματα λογαριασμών, ερωτικά δράματα φυσικά, με φόντο το βροχερό Παρίσι, γοητευτικό όσο ποτέ.

Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της ταινίας του Ντασέν εί-

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

Βαρίδια μέσα στο κίνημα

Σύριζας, Περισσός, Αλαβάνος, Ανταρσύα = ρε4μίσμους

Βασικά, καληνύχτα σας!

Βάστα καρδιά μου, ναι αλλά ο ΙΚΑς μου 'κοψε τα φάρμακα...

Κ. Μπογδάν = Πουφιόν Τσελεμπτί

Προσεχώς στην παρέα μας, Ριχάρδως ο Γεροντόκαρδως (ναι, με ωμέγα για...)

Μέσα στα ψεύδη, το πόπολο καθεύδει...

Και ποια να 'ναι η αλήθεια; Ανάπτυξη και άλλα παραμύθια.

Περιορίζουν και το πάδι τα ελληνικά νοικοκυριά

Εκτός μενού

Νόστιμα νηστίσιμα

Διαβάστε: Οι συνταγές της Κατοχής-Ολύγος επιβίωσης της Νηστίδας Σαμαρέτσας, Εκδόσεις Μαρένη

Οι Συνταγές της Κατοχής Ολύγος Επιβίωσης

Μιλάμε για πολύ θράσος

κρέμασμα

- ◆ Μια του Σαμαρά, δυο του Βενιζέλου, τρεις του κυρ-Φώτη, ποιος βγαίνει ξεσκιμένος;
- ◆ Μήνας μπαίνει, μήνας δε βγαίνει (με τίποτα)!
- ◆ Άλλο η λαϊκή κι άλλο η μαλαϊκή σοφία...
- ◆ Τρεις το πράσο, τρεις το κράσο, τρεις το κουνοβόσκατο κι έξι κι ενενήντα Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή ντύρλα, Τρίτη-Πέμπτη-Σάββατο τσίρλα, Κυριακή εκκλησιασμός.
- ◆ Εθνικισμός, καθωστρεπτισμός, νοικοκυροσύνη και λίγο κυρά-Φροσύνη...
- ◆ Σύριζα και σφύριζα, ένα κόμμα ακόμα, είμαι χώμα!
- ◆ Οι συνιστώσες το παίζουν τσινιστώσες μα στο τέλος καταλήγουν σχοινιστώσες (για

- ντε...).
- ◆ Και χεστήκαμε!
- ◆ Κι οι εντ εκα!
- ◆ Ισως και οι οικοσοσιαλιστές...
- ◆ Οι τέσσερις ρεφορμοσχηματισμοί προβάλλουν ως λαϊκή αντιπολίτευση», αντιπολιτεύμενες λαόν τινά.
- ◆ Μασσαλά.
- ◆ Άλλα μάσα γιοκ.
- ◆ Κι εμείς ακόμη προσπαθούμε να βρούμε τον Λούη που έχει το βουητόν, αλλά εις μάτην (αλλ' εις μάτι-ν)...
- ◆ Εμ, να πεις χος γκελντί στο χαράτο' σεϊτάν σκέτο είναι, αμπίμ!
- ◆ Μήπως χρειάζεται ο Μπογδάν Εφέντι να γίνει Μπογδάρ μπέι (απορία Μαύρων

Kαι, ναι, υπάρχει κατάταξη των σημερινών προβλημάτων του ελληνικού λαού (από τη μεσογειακή διατροφή στη μεσογειακή αναιμία)

- ◆ Μια του Σαμαρά, δυο του Βενιζέλου, τρεις του κυρ-Φώτη, ποιος βγαίνει ξεσκιμένος;
- ◆ Μήνας μπαίνει, μήνας δε βγαίνει (με τίποτα)!
- ◆ Άλλο η λαϊκή κι άλλο η μαλαϊκή σοφία...
- ◆ Τρεις το πράσο, τρεις το κράσο, τρεις το κουνοβόσκατο κι έξι κι ενενήντα Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή ντύρλα, Τρίτη-Πέμπτη-Σάββατο τσίρλα, Κυριακή εκκλησιασμός.
- ◆ Εθνικισμός, καθωστρεπτισμός, νοικοκυροσύνη και λίγο κυρά-Φροσύνη...
- ◆ Σύριζα και σφύριζα, ένα κόμμα ακόμα, είμαι χώμα!
- ◆ Οι συνιστώσες το παίζουν τσινιστώσες μα στο τέλος καταλήγουν σχοινιστώσες (για

ναι η σφιχτοδεμένη δομή της. Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να κρατά τον θεατή σε συνεχή εγρήγορση.

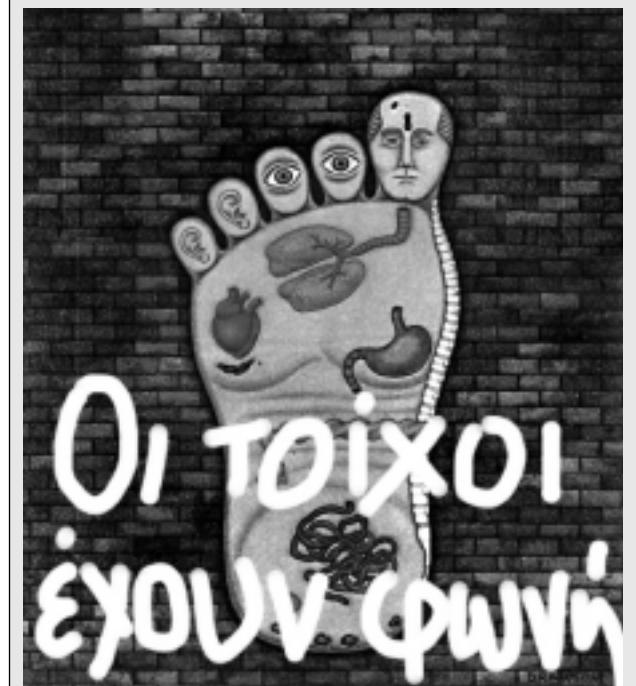
✓ **Οσοι αγαπούν τις ταινίες μικρού μήκους θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν δύο φεστιβάλ. Το ένα είναι το ανοιξιάτικο Διεθνές Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους FUTURE SHORTS (31/5-1/6), που προβάλλει ταυτόχρονα σε 90 χώρες και 350 πόλεις μερικές από τις καλύτερες βραβεύμενες ταινίες της χρονιάς. Το άλλο είναι το 7ο Psarokokalo Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Αθήνας. Το φεστιβάλ αυτό φιλοξενείται στην Ταινιοθήκη από τις 3 μέχρι τις 9 Ιουνίου, με διάφορα αφιερώματα και πολλές διεθνείς συμμετοχές στο διαγωνιστικό του κομμάτι.**

Ελένη Π.

Τυπικός εκπρόσωπος

Πατί να μας εκπλήξει η συμπεριφορά του ευρωβουλευτή Κρίτων Αρσένη, ο οποίος αποχώρησε μεν από το ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν παραδίδει την έδρα, διότι αυτό «θα ήταν προδοσία προς τα κινήματα πολιτών, που παλεύουν αντιπεράσπιστα απέναντι σε μια κυβέρνηση η οποία είναι αποφασισμένη να καταστεί οποιοδήποτε αντίδραση»; Ο τύπος αυτός είναι τυπικό δείγμα παραγόντα «περιβαλλοντικής» ΜΚΟ και η συμπεριφορά του παραπέμπει στα διάφορα λαμόγια αυτών των οργανώσεων που τα φτύνεις και λένε ότι ψιχαλίζει.

Ο Αρσένης διορίστηκε στο συγκεκριμένο πόστο από τον Γιωργάκη. Κανένα κίνημα δεν τον προώθησε, κανένα κίνημα δεν υπερασπίζεται. Εχει το θράσος να λέει αυτά τα προκλητικά, γιατί ξέρει ότι σε λίγες μέρες κονέντας δε θ' αισχολείται μαζί του και ο ίδιος θα εισπράττει τα μπόλικα φρόγκα του ευρωβουλευτή (συν τα προκλητικά προνόμια) και θα μπορεί με όλη του την άνεση να συνεχίσει το «λόμπιτνγκ» στο Στρασβούργο, το Λουξεμβούργο και τις Βρυξέλλες. Για να καταφέρει να χωθεί σε κάποιο μεγάλο μογαζί (όχι απαραίτητα πολιτικό) και να συνεχίσει την καριέρα του τεμπέλη, καλοπληρωμένου «λομπίστα».

◆ Alter Summit – Για μια Ευρώπη της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης – Αθήνα 2013, 7&8 Ιουνίου – Εναλλακτική σύνοδος ευρωπαϊκών κινημάτων (αφίσα)

Ποια είναι τα «κινήματα» που θα πάρουν μέρος στη βαρύγδουπη «εναλλακτική σύνοδο»; Από την Ελλάδα βρίσκουμε μια σειρά αστο-γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, με επικεφαλής το ΕΚΑ, κάποιες συριζο-συνιστώσεις, με επικεφαλής το «Δίκτυο», καναδύο ντουζίνες ΜΚΟ και το «Ιδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ». Μες στον κινηματισμό, δηλαδή (εκτός αν ο όρος κίνημα ταυτίζεται με τον όρο ΜΚΟ). Και σε τι ακριβώς συνίσταται ο «εναλλακτισμός» της όλης φάσης; Αρκεί να παραθέσουμε «Τα κοινά και επείγοντα αιτήματα μας»: 1. Να αναθεωρηθούν οι δυσανάλογες εγγυήσεις που χορηγήθηκαν στην ιδιωτική χρηματοδότηση και να ασκηθεί δημόσιος ελεγχος στις πτωχεύεις τραπεζών, για να αποφευχθούν οι αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνία (...) 2. Επιβολή ισχυρών και εκτελεστών ρυθμίσεων στις τράπεζες και άλλα χρηματιστικά ιδρύματα. Να επιβληθεί πλήρης διαχωρισμός των εμπορικών και επενδυτικών τραπεζών (...) 3. Να επιβληθεί δημοκρατική επιτίρηση των τραπεζών και των χρηματιστικών ιδρυμάτων. Να κατευθύνεται η πίστη προς δραστηριότητες δημητριγίας θέσεων εργασίας που ενθαρρύνουν την κοινωνική και οικολογική ονόπτηξη». Τώρα εξηγείται γιατί η Μέρκελ, ο Ολάντ, ο Κάμερον, ο Σαμαράς, ο Λέτα, ο Ροχόι και η υπόλοιπη ευρωενωσίτικη ιγεσία τρέμουν από το φόβο τους. Μιλάμε ότι το «alter summit» έχει βαθεί να τον ξεκίνει τον καπιταλισμό. Και για να σοβαρευτούμε ας θέσουμε τη μόνη σοβαρή ερώτηση που μπορεί να τεθεί: το παραδόκι γι' αυτή τη φίεστα (που είναι... κομματάκι αλμυρή) πρόθεν εξασφαλίζεται; Αν μάθω ότι είναι ανακατεμένοι κρατικοί, ημικρατικοί και ευρωενωσίτικοι οργανισμοί... θα κόψω φλέβες.

◆ Βόλτες, αναρχία - ANTIFA παιδεια (σύνθημα με υπογραφή αιστέρι, σε τοίχο στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης)

Τι ακριβώς θέλησε να τει ποιητής; Μάλλον ούτε αυτός ξέρει. Εγραψε μια παπάρα, εκθέτοντας όχι τον εαυτό του (μιας και ατομική ταυτότητα δεν παρουσιάζεται), αλλά έναν ευρύτερο χώρο.

◆ Λευτερία στον αναρχικό κομμουνιστή Τάσο Θεοφίλου - (...) - Εκδήλωση-Ενημέρωση - Τηλεφωνική επικοινωνία με τον Τ. Θεοφίλου - στις 07/06 ώρα 17:00 - Πολυτεχνείο (Κτήριο Γκίνη) - Δίκη 10/06 - Συγκέντρωση στις 09:00πμ - στο Εφετείο (Λουκάρεως) (αφίσα)

Δεν παραθέτουμε ολόκληρο το περιεχόμενο της αφίσας, που αναφέρεται στις βασικές πτυχές της υπόθεσης του Τάσου Θεοφίλου. Υπόθεση στην οποία έχουμε αναφερθεί και εμείς, λίγο καιρό μετά τη σύλληψή του. Μια καραμπινάτη σκευωρία, με την οποία η σκοτεινή υπηρεσία που κατοικεδρεύει στον 12ο όροφο του κτηρίου της ΓΑΔΑ προσπαθεί, από τη μια, να παράξει «αντιτρομοκρατικό» έργο και, από την άλλη, να κλείσει την υπόθεση της ληστείας στην Πάρο, φορτώνοντάς την σ' έναν από τους «συνήθεις υπόπτους» που έχει καταγράψει τα τελευταία χρόνια στις λίστες της. Γ' αυτό και η υπόθεση του Τ. Θεοφίλου δεν πρέπει να περάσει στο ντούκου. Εχουμέ χρέος να υπερασπιστούμε έναν αγωνιστή που από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του αρνείται το κατηγορητήριο κι αυτά που του αποδίδουν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΥΧΗΣΗ

Η οικονομική εξόρμηση παρατείνεται

**Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει**

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Σ' εμάς δεν προκάλεσαν καμιά έκπληξη τα όσα αναφέρει για την Κοινωνική Ασφάλιση ο διοικητής της ΤΤΕ Γ. Προβόπουλος στην επίσια έκθεση της τράπεζας. Η Κοινωνική Ασφάλιση είναι προγραμμένη εδώ και καιρό. Ο νόμος του Λοβέρδου έβαλε την ταφόπετρα και απλά περιμένουν να σαπίσει το πτώμα.

στη της κοινωνικής ασφάλισης. Εκείνο που τον ενδιαφέρει δεν είναι η εξαθλίωση των συντάξεων, αλλά πώς θα ενισχυθεί η ιδιωτική ασφάλιση. Γι' αυτό και στηλιτεύει την «απροθυμία» των εργαζόμενων να στραφούν προς την ιδιωτική ασφάλιση. Μάλιστα, αυτή την «απροθυμία» τη θεωρεί απότοκο της... «γενναιοδωρίας του πρώτου πυλώ-

αυτό υπάρχει απροθυμία για την ιδιωτική ασφάλιση.

Τι πρέπει να γίνει; Να μειωθούν κι άλλο οι άθλιες συντάξεις, για να σπάσει η «απροθυμία» και να έχουμε άνθιση των άλλων «πυλώνων» (δηλαδή της ιδιωτικής ασφάλισης, στην οποία υπάγονται και τα λεγόμενα επαγγελματικά ταμεία). Αυτό δεν το λέ-

Ο ωμός κυνισμός του Προ-

Προγραμμένη από καιρό η Κοινωνική Ασφάλιση

Αναφέρει ο Προβόπουλος σχετικά με την «ολοκλήρωση της ασφαλιστικής μεταφρύθμισης»: «Η μεταρρύθμιση του 2010 ενίσχυσε σημαντικά τη μακροχρόνια σταθερότητα του δημόσιου συνταξιοδοτικού συστήματος. Εν τούτοις, σε συνδυασμό με πρόσθετες δημιουργικές παρεμβάσεις, το ύψος των συντάξεων που παρέχει ο πρώτος πυλώνας έχει περιοριστεί σημαντικά, εγέροντας θέμα επάρκειας, καθώς το μειωμένο ποσοστό αναπλήρωσης θα οδηγήσει κάτω από το όριο της φτώχειας όσους κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου λάμβαναν εισοδήματα κάτω του μέσου όρου».

Ο κυνισμός του Προβόπουλου είναι ωμός. Η μεταρρύθμιση ενίσχυσε τη σταθερότητα του συστήματος, λέει, αλλά οι συντάξεις θα είναι συντάξεις πείνας. Και ο κυνισμός γίνεται περισσότερο ωμός όταν ο Προβόπουλος επισημαίνει ότι «η αξιοποίηση της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ασφάλισης θα μπορούσε, υπό προϋποθέσεις, να λειτουργήσει αντισταθμιστικά» στην έξιθλιω-

ναού! Είναι μεγάλες οι συντάξεις (αυτές που είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας, όπως ο ίδιος ομολογεί) και γι'

προσχήματα εξακολουθούν να τηρούνται), αλλά το υπονοεί, όταν λέει ότι η αποσάφιωση του κοινωνικοασφα-

όπουλου απλώς επιβεβαιώνει αυτό που γνωρίζουμε, λλά το έχουμε απωθήσει πό τη σκέψη μας, εξαιτίας της σαρωτικής αντεργοτικής πίθεος που δεχόμαστε σε λα τα μέτωπα. Γνωρίζουμε πι η ιδιωτική ασφάλιση είναι ρογραφμένη. Γνωρίζουμε ότι το «κάτω όριο» των 360 ευά, που τέθηκε με τη μεγάλη ναντροπή του Λοβέρδου, κάτιον αλλο παρά κάτω όριο είναι. Οι συντάξεις θα σπρωχθούν ακόμα πιο κάτω, σ' ένα πόμενο στάδιο, καθώς τα πραμένα είναι υπερχρεωμένα και η έκρηξη της ανεργίας, η υποαπασχόλησης και της αύριας εργασίας στερεί τα πιο ζωτικά τους έσοδα (χώρα η συνεχής μείωση της σαρωτικής χρηματοδότησης).

Ενοείται πώς στις συνθήσεις της «κινέζοποιόησης» και ηλικίας σταθεροποιημένης υψηλής ανεργίας δεν μπορεί να γίνεται λόγος για ιδιωτική σφάλιση από τους εργαζόμενους. Ούτε οι καπιταλιστές α στέρξουν στην ιδρυση «παγγελματικών ταμείων», ν δεν απαλλαγούν από τις σφορές προς την κοινωνική σφάλιση.

BAGBY KOKKINO

Χωρίς μέλλον

Τα 'καψων οι άνεργοι νέοι και στην πολιτισμένη και ήσυχη Σουηδία, προκαλώντας πολλά ερωτηματικά σε όσους ζουν στον κόσμο της ψυεύτικης ενημέρωσης και πυροδοτώντας τις γνωστές δεκαρολογικές αναλύσεις των κοινωνιολόγων και των δημοσιολόγων του αστικού Τύπου. Ολοι ανακάλυψαν ξαφνικά ότι έχει και η Σουηδία μητροπολιτικά γκέτο, στα οποία στοιβάζονται οι μετανάστες και οι οικογένειές τους. Κάποιοι, που πίστευαν αφελώς ότι η Σουηδία έχει ένα τέλειο σύστημα κοινωνικής προστασίας, εξεπλάγησαν από τη βιαιότητα των άνεργων νέων των γκέτο, που δεν έχουν καμιά κοινωνική προστασία και που -προπαντός- διαπιστώνουν ότι δεν έχουν κανένα μέλλον.

«Ο νόμος που κρατάει πάντα σε ισορροπία το σχετικό υπερπληθυσμό ή το βιομηχανικό εφεδρικό στρατό με την έκταση και την ένταση της συσσώρευσης, καρφώνει τον εργάτη στο κεφάλαιο πιο γερά απ' ό,τι τα καρφιά του Ηφαιστου κάρφωσαν τον Προμπθέα στο βράχο. Φέρνει μια συσσώρευση αθλιότητας αντίστοιχη με τη συσσώρευση του κεφαλαίου».

Αυτά έγραφε ο Μαρξ στο «Κεφάλαιο», αλλά ο κυριαρχία των αστικών ιδεών, η διαλυτική δουλειά του ποικιλόχρωμου ρεφορμισμού και τα κύματα της πολιτικής αγραμματοσύνης που σαρώνουν εδώ και μερικές δεκαετίες «τα κινήματα», έχουν εξοβελίσει στο σκοτάδι αυτές τις επιστημονικές επιστημάνσεις. Αν προσπαθήσουμε να επικαιροποιήσουμε αυτή τη θέση του Μαρξ (οικονομικό νόμο την χαρακτηρίζει), θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η αύξηση της παραγωγικής δύναμης της κοινωνικής εργασίας, σε συνδυασμό με τον βασικό οικονομικό νόμο του μονοπωλιακού καπιταλισμού (αποκόμιση του μέγιστου κέρδους) οδηγεί αναγκαστικά στη διεύρυνση αυτού του σχετικού υπερπληθυσμού. Δεν μπορεί να υπάρξει καπιταλιστική μπτρόπολη χωρίς εργατικά γκέτο και μάζες άνεργης νεολαίας. Και είναι απολύτως λογικό αυτός ο σχετικός υπερπληθυσμός να αποτελείται κυρίως από τα χαμπλότερα εισοδηματικά στρώματα του προλεταριάτου, στα οποία πλειοψηφία είναι οι μετανάστες, παλιοί και νέοι.

Ούτε η βιαιότητα αυτών των εκρήξεων θα έπρεπε να μας προβληματίζει, ούτε η εκρηκτικότητά τους (ξεσπούν απότομα, αναπτύσσονται για λίγο και υποχωρούν το ίδιο απότομα). Από τη στιγμή που δεν υπάρχει πολιτικά οργανωμένο προλεταριάτο, τέτοιες εκρήξεις θα έχουμε. Τυφλές, χωρίς συγκεκριμένη στόχευση, χωρίς πολιτικό λόγο να τις συνοδεύει, χωρίς εμπιστοσύνη στους κρατικούς θεσμούς, τις πολιτικές και συνδικαλιστικές πνευσίες.

Οι πιο ευαίσθητοι από τους κοινωνιολόγους και τους κοινωνιολογούντες είναι ταυτόχρονα και οι πιο πονηροί. Ζεκινούν όπως και οι υπόλοιποι από την καταδίκη της βίας ως κακοποιού και αντικοινωνικού στοιχείου, περνούν στην «κατανόση» των αιτίων της και καταλήγουν σε προτάσεις για την «κοινωνική ενσωμάτωση» αυτών των νέων. Για ποια ενσωμάτωση, όμως, μπορεί να γίνει λόγος; Για τα προγράμματα των «ανφελούμενων», με τα σκάρτα 500 ευρώ το μήνα σε συνθήκες εργασιακής δουλείας; Ακόμα κι αυτά διαρκούν μόνο πέντε μήνες και δεν καλύπτουν παρά ένα ελάχιστο ποσοστό των άνεργων νέων. Οταν, λοιπόν, όλοι αυτοί μιλούν για «κοινωνική ενσωμάτωση», έχουν κατά νου όχι κάποιες ρεφορμιστικές ρυθμίσεις που όντως θα προσφέρουν ένα φτωχικό μέλλον σ' αυτά τα στρώματα του πολεστασμού, αλλά την κοινωνική εξαπάτηση τους.

προλεταριάτου, αλλά την κοινωνική εξαπάτηση τους. Οσο για μας, δεν αρκεί ν άρνησή μας να καταδικάσουμε την τυφλή, τη στοιχειακή βία που ξεσπά στα γκέτο των μητροπόλεων. Αυτό είναι το αυτονόπτο [για μας, όχι για όλους]. Χρειάζεται η θετική μας πρόταση και η εμμονή σ' αυτή, έστω κι αν το πρόταγμα της πολιτικής οργάνωσης του προλεταριάτου ακούγεται σε πολλούς μακρινό ή δύσκολα επιτεύξιμο.

**Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»**

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠόΛΕΩΣ 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣέΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤίΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΑΙΓΑΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΛΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΛΟΤΗΣ-ΑΙΓΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθήνα

۱۰